

Insprekers dinsdag 6 april Verkoop recreatieoord Hoek van Holland

J. Schouten – Buursema

Het levensverhaal van mijn moeder, mevrouw Buursema-van der Werf, zoals zich dat heeft afgespeeld van 1921 tot vlak voor haar dood in 2017 en het belang dat "het Kamp" in haar leven, maar ook in dat van haar ouders, man, kinderen, kleinkinderen en nu achterkleinkinderen (5 generaties dus) heeft gespeeld en nu nog speelt.

Geachte commissieleden,
Mijn naam is Joyce. Deze bijdrage aan de inspraak gaat niet over mij, maar over het leven van mijn moeder mevrouw Buursema- van der Werf op Recreatieoord, "het Kamp", Hoek van Holland.

Kort na de eerste wereldoorlog in 1921, nu dus precies 100 jaar geleden, zijn zes (6) families, waaronder de ouders van mijn moeder, gaan kamperen ergens in de duinen van Hoek van Holland. In zelfgemaakte tenten en kokend in de bunkers. Mijn moeder was toen 7 jaar oud.

In 1924 werd door de gemeente Rotterdam een andere plek aangewezen. Het huidige Oude Kamp. Het aantal kampeerdere nam toen snel toe

De vader van mijn moeder, Johan van der Werf, was een echte verenigingsman. Samen met andere kampeerdere is door hem de kampeervereniging Rotterdam aan Zee opgericht. Hij was de spelleider en later tot 1940 ook voorzitter van R.A.Z..

Mijn opa was een enthousiaste man en hij organiseerde, ook na de oorlog, voor de kinderen van alles. Wandeltochten, spelmiddagen, elk jaar een boottocht naar Eiland "de Beer" en als afsluiting van het seizoen de lampionoptocht. Mijn moeder en haar zus Cokkie en na de oorlog mijn zus Edna en ik waren daar natuurlijk altijd bij.

Na de donkere jaren 1940-1945, waarin het terrein totaal gesloopt is, kwam iedereen weer enthousiast terug om alles weer op te bouwen. Eerst met tenten. Later met tenthuisjes. Nog later met kleine houten huisjes. Deze werden elk jaar met alle kampeerdere in het najaar afgebroken en in het voorjaar weer opgebouwd. Dit leidde tot een grote onderlinge saamhorigheid.

Maar nu terug naar mijn moeder. Ondertussen getrouwd en twee kinderen.
Na zoveel jaren op "het Kamp" bij haar ouders was haar grote wens een eigen huisje te hebben.
In 1952, nu bijna 70 jaar geleden, was het zover. Op het Nieuwe Kamp werd een huisje gebouwd. Het staat er nog steeds.

In 1953 konden wij zij voor het eerst de hele zomer in Hoek van Holland doorbrengen. Tot twee jaar voor haar dood in 2017 heeft ze daar, ook na het overlijden van haar man in 1985, elk jaar het hele seizoen volop van genoten.

Haar man ging door de week met fiets en trein, later met de auto, naar zijn werk in Rotterdam.
In de weekends was het klussen aan huisje en tuin. Het huisje heet niet voor niets "Lavori in Corso". Werk in uitvoering.

Wij als kinderen gingen de laatste weken voor de zomervakantie gezamenlijk naar de scholen in Het dorp. Dat kon toen nog. Zo ontstond een band tussen de Hoekse kinderen en die van "het Kamp".

Voor kinderen was het een paradijs. Zorgeloos spelen, toen nog zonder auto's op het terrein. Zelfs fietsen door volwassenen was niet toegestaan. Maar dat is helaas lang geleden. Door de kampeerverenigingen en de "Jeugdhaven" werden en worden allerlei activiteiten georganiseerd. Met als traditionele afsluiting van het seizoen de lampion optocht. De "jeugdhaven" bestaat niet meer en vervangen door de "zeehaven".

Natuurlijk begonnen voor mijn moeder de jaren wel te tellen. Toen ze 100 jaar geworden was vond ze het tijd om te stoppen, maar er was weinig voor nodig om haar over te halen voorlopig nog even te blijven. Het

nieuwe recreatiegebouw is door haar nog officieel geopend. Mijn man en ik hielpen haar zo veel als mogelijk. Ook de burens geven de nodige zorg door het halen van de krant., boodschappen doen en zomaar even langskomen. Net als in een dorp. Zo kwamen ook mijn zoons (de 4e generatie) bij Oma om te helpen en voor de gezelligheid.

De kleinkinderen (de 5e generatie dus) komen ook nog regelmatig en genieten net als de 1e tot de 4e generatie nog volop van het buiten zijn en de activiteiten, nog steeds georganiseerd door de kampeerverenigingen, bij, zoals zij dat noemen, "het kleine Huisje".

Zoals al gezegd, is mijn moeder in 1917 op 104 jarige leeftijd overleden. Uit piëteit hebben we haar as uitgestrooid in de duinen op de plek waar zij in 1921 als kind als kampeerder in Hoek van Holland is begonnen en ook een beetje in haar geliefde tuin rond het huisje.

U begrijpt dat het recreatieoord Hoek van Holland, door bijna iedereen nog steeds "het Kamp" genoemd, niet zo maar een recreatieoord is.

Het kamp" heeft een ziel. Het is ook nu voor veel bewoners een manier van leven, waaraan zij hun laatste cent uitgeven.

Het kamp heeft een lange historie en is van groot belang, misschien wel levensbelang, voor haar bewoners.

U kunt er voor zorgen dat het ook een Toekomst krijgt.

Dank u

Leen v. Esch

Mijn naam is Leen van Esch, een Rotterdammer die al sinds eind jaren 70 in Hoek van Holland woont, samen met mijn vrouw die in het Oude Westen geboren is. Tevens hebben wij sinds een kleine 20 jaar een vaste caravan staanplaats op het Recreatieoord. Ik beschouw mijzelf daarom als voldoende deskundig om het thema van deze bijdrage 'Recreatieoord als onderdeel van de hoekse identiteit' onder de aandacht van deze commissie te brengen.

P. Molenaar

Een aantal punten die in het betoog aan de orde komen:

- huisje in 1957 gekocht door ouders, sinds 2012 van mij.
 - huisje voelt, en is, elke keer weer thuiskomen.
 - fijne sfeer, sociale samenhang en beter voor mijn gezondheid dan in de stad zijn.
 - plezier van het tuintje, beetje groenten 'verbouwen'.
 - het gemis in de winter.
 - mijn HvH verzameling, m.n de luchtfoto's van het kamp.
-

F. v Dongen

Politiek, kapitaal en erfenis

(Inspreker Recreatieoord Hoek van Holland, samenvatting Floor van Dongen, april 2021)

Deels vanuit persoonlijk verhaal wil ik ingaan op 3 aspecten: Politiek, kapitaal en erfenis.

POLITIEK

Omslag in politiek, maatschappij, en democratie maar men blijft respect tov burgers verwachten.
Vertrouwen in de sociale politiek van burgers is aanvankelijk toch gebleven
In het verleden werd politiek geïnvesteerd in de mensen die hard werkten voor de stad
Vertrouwen verdween nadat verkoopplannen Recr. HvH toch weer doorgezet werd.
Tegendeel van steun. Vraag opnieuw politieke steun als recreant/Rotterdammer/mens/burger

KAPITAAL

Wanneer is iets 'Kapitaal'?

In Nederland verschuift dit, rijker worden wordt steeds normaler gevonden.

Er zijn mensen die tevreden zijn met eenvoud en gelukkig zijn met basisvoorzieningen.

Niet alle mensen hoeven rijk of een miljonair te worden.

Mensen werken toch hard en sparen een voor hen groot bedrag.

Mensen geven geld uit aan een voor hen waardevolle investering.

Spaarbedrag in vergelijking met een investering van een miljonair.

ERFENIS

Wat kleeft er aan een erfenis? Veel meer dan alleen wat geld of spullen.

De erfenis van een bijna 100 jarig Recreatieoord.

De erfenis van een belangrijk stuk geschiedenis en ontwikkeling in Rotterdam

De erfenis van een stuk cultuur van Rotterdam

De erfenis van een recreatiehuisje binnen families

De erfenis van een dierbaar persoon (van mij persoonlijk)

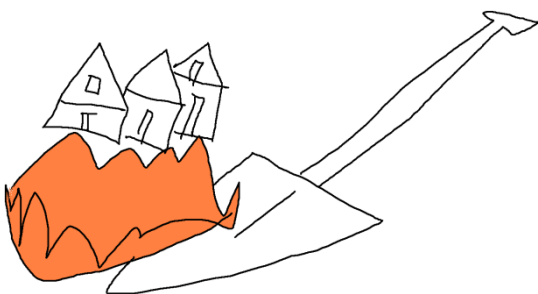
De erfenis van een Erfgoed mét een erfgoedstatus

CONCLUSIE

Verkoop is niet logisch en heeft weinig reden.

De recreanten zouden de enige rechtmatige eigenaren van
het Recreatieoord moeten worden, ze zijn het eigenlijk al.

P. Hartman

Ons recreatiepark HvH niet op de schop!!

MASSA IS KASSA ?

Geachte Raad,

Met de blote billen heerlijk op het strand van Hoek van Holland!

Aan het eind van de dag wandelen naar het strandpaviljoen voor een wijntje.

Terug naar je huisje en dan een kaartje leggen bij kaarslicht.

's Avonds de hond uitlaten en slenteren langs de historische huisjes die zo zorgvuldig door de eigenaren gebouwd zijn en met liefde onderhouden worden. 'Goede avond! Lekker slapen!'

En 's ochtend weer gewekt worden door de krijsende meeuwen en gillende kinderen die met fietsjes door de paden scheuren omdat iedereen op elkaars kinderen let terwijl men in z'n tuintje aan het ontbijt zit.

De gemeente Rotterdam wilt het oudste recreatiepark van Nederland, in de volksmond De Houten Kampeerstad, verkopen aan een buitenlandse vakantiepark gigant!

Dat gaat betekenen dat meer dan 1000 mensen de kans lopen hun vakantiehuisje te verliezen.

Ik snap de verleiding om van dit authentieke park een modern MASSA IS KASSA-park te maken waar stromen toeristen op afkomen en bakken vol geld mee verdient gaat worden.

Ik snap heel goed wat dit alles kan opleveren als je het zou platgooien en er een standaard vakantiepark op zou zetten... een simpel rekensommetje:

Ik betaal nu 1500 euro per jaar huur, maar dát zou je straks voor elk verhuurd huisje per week kunnen vangen...dat is dus 1,5 miljoen euro per week. MASSA IS KASSA !

Een goed verdienmodel! Met deze dollartekens in de ogen kan de nieuwe recreatie-ontwikkelaar ons makkelijk uit de huisjes procederen. En met een grote zak toeristenbelasting toe voor de gemeente.

En dat ten koste van 1000 huurders met eigen huisjes. Die een kapitaal van 1000×40.000 euro = 40 miljoen vertegenwoordigt!

Waarom moeten wij ingeruild worden voor de rijke midweek- en weekend toerist?

Want eigenlijk Rotterdam, zou u heel trots moeten zijn, en beseffen dat jullie al meer dan 100 jaar de hardwerkenede Rotterdamse arbeiders en later de gewone Rotterdamse man hebben geholpen met een fantastisch vakantieverblijf. Hen de heerlijkheid van de zee en duinen gegeven. Decennia lang vertoeven generaties aan het strand en hebben van tenten en windschermen een hele vakantiegebied gecreëerd. Als enige gemeente van het land hebben jullie dit alle jaren gefaciliteerd! Ik vind het fantastisch, grote bewondering voor hoe de historie gelopen is en dat Rotterdam dit mogelijk gemaakt heeft. Het is een stukje geschiedenis en het ziet eruit als of het zo uit het Openlucht museum komt.

En ik ben zo blij dat ik als Scheveningse deel uit mag maken van deze zomerse-zee-historie:

Het organisch gegroeide dorp, waar eerst tenten stonden en later de houten huisjes is beroemd als het De Houten Kampeerstad.

Dit iconische recreatiepark zou dan ook een beschermde status moeten krijgen. Het is een recreatiemonument!

Gemeente Rotterdam zou als eigenaar dit De Houten Kampeerstad moeten koesteren en er trots op moeten zijn i.p.v. van er een grootschalig recreatieoord van te maken zoals de Landal villa's en Droomparken naast de monding van de Maas.

De hele kust van Nederland wordt volgebouwd met vakantiewoningen, wel 3000 vakantiehuisjes per jaar. En nu alles al bijna vol gebouwd is zal dit recreatiepark waar duizenden Rotterdammers van genieten letterlijk op de schop moeten?

Ook de nieuwe Hoekse duin-verbreding heeft geleid tot een prachtig beschermd natuurgebied.

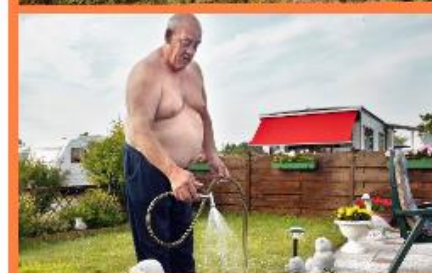
Grootschalige recreatie leidt tot kale platgetrapte duinen. Hoe prachtig kan het zijn als De Houten Kampeerstad een rustig tegenwicht kan zijn voor het bruisende Rotterdam Beach dat straks gaat ontstaan na het tot stand komen van de metro naar het strand.

Het is toch begrijpelijk dat wij graag ons mooie unieke park willen behouden. De gezelligheid, de unieke sociale cohesie, het straatje waar André Hazes vakantie vierde en in de kantine 'kleine jongen' zong...en niet te vergeten de haringkar op zaterdag.

De Houten Kampeerstad in de rust van de Hoekse duinen. De gewone man wordt ingeruild voor de rijke recreant namens de buitenlandse investeerder!

Pleurt nou op,zeg! Rotterdam...besef wat je hebt! Echt!! En maak géén MASSA IS KASSA van ons recreatiepark!

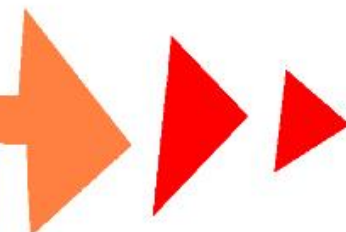
Dank u wel voor uw aandacht.

De gewone man moet
plaats maken voor de
Happy few.....

Waarom???

Worden we ingeruild?

Pleurt op, zeg!!

N. Morales

Geacht college,

Bedankt voor het insprek moment.

Mijn moeder en ik hebben in augustus 2020 een huisje overgenomen in recreatieoord hoek van Holland.

Daar hebben wij onze Spaarcentjes en mijn moeder een stukje pensioen in gestopt plus een lening, die nog loopt.

Dit hebben wij gedaan met het idee dat we er als gezin/ familie nog heel lang van mogen genieten samen.

Mijn moeder gaat over een kleine 1,5 jaar met pensioen en kijkt er naar uit eindelijk lekker oma te zijn.

De shock was dan ook erg groot toen we de brief met voorgenomen verkoop op de mat kregen 2 dagen na de winter sluiting en een kleine 2 maanden na onze aankoop.

De gemeente vindt het na 100 jaar geen taak meer van de gemeente het recreatieoord te exploiteren, er moet worden vernieuwd en er is een financieel tekort stond in de brief ondertekend door wethouders Kasmi en Kurvers. Allemaal zaken die voor ons compleet nieuw waren.

VOOR de verkoop wat dingen netjes regelen met huidige huurders, maakt het recreatieoord onverkoopbaar kregen we te horen: de nieuwe eigenaar mag dat oplossen.

Wij wisten even niet wat we hoorden...

Hebben we dit nou goed begrepen? Is de gemeente van plan het recreatieoord te verkopen zonder ook maar iets van garanties vooraf te regelen met de huidige 1100 huurders en ons voor de leeuwen te gooien bij de nieuwe eigenaar (waarschijnlijk een grote buitenlandse investeerder met alleen maar dollar tekens in de ogen)

Mijn moeder en ik konden het niet geloven, nee we wilde het niet geloven want dat doet de gemeente Rotterdam niet! Dat doet onze gemeente Rotterdam niet! Zo gaat de gemeente Rotterdam niet met haar burgers om, zo kennen wij onze gemeente Rotterdam niet.

Bij de koop van ons huisje was de gemeente betrokken: de gemeente komt kijken en beslist of het huisje verkocht mag worden. Wij kregen een brief van de gemeente met daarin een lijst van dingen die wij moeten

vervangen en vernieuwen. Bij ondertekening van dit huurcontract gingen wij ook nog extra financiële verplichtingen aan zoals het vervangen van boeiborden en plinten en gevel (naast het aankoopbedrag van 37500 euro)

Wij zijn deze overeenkomst aangegaan omdat het een overeenkomst betreft met de gemeente Rotterdam. Wij zouden een dergelijk contract nooit hebben afgesloten met een commercieel partij. Er is ons niets verteld over de verkoop plannen.

Als we dat geweten hadden, hadden we de koop niet aangegaan! Waarom is er niets tegen ons verteld? We begrijpen dat de gesprekken over de verkoop al langer lopen. Waarom zijn er in 2020, 66 eenheden verkocht van tussen de 10.000 en 92.000 euro zonder de kopers te informeren? De totale investering in 2020 van de burgers is ruim 2.5 mln euro.

Wij hadden alle vertrouwen in de situatie want de te koop aangeboden huisjes stonden zelfs op de website van de gemeente Rotterdam dus dan zal het wel goed zitten toch?

Nu dat het recreatie oord te koop wordt aangeboden zijn de huisjes NIETS meer waard! En met een contract dat met 1 jaar opzegtermijn kan worden opgezegd door de nieuwe eigenaar van het recreatieoord is de kans groot dat wij na verkoop ons huisje moeten laten slopen om plaats te maken voor luxe chalets. Dat is kapitaalvernietiging van burgers. Ook hier zijn wij erg van ontdaan. We zijn benieuwd hoe de gemeente Rotterdam deze zaken ziet en ons gaat compenseren hierin. Daarbij heeft de gemeente Rotterdam de hoge prijzen laten stijgen zonder daar een stokje voor te steken de afgelopen jaren. Met al deze gegevens in het achterhoofd vragen wij ons af wat de gemeente gaat doen. Wij hebben onze verbouwingen stil gelegd omdat we niet weten hoe lang we hier nog kunnen blijven, maar daardoor kunnen we in de tussentijd ook niet genieten van ons huisje omdat we midden in een verbouwing zitten! Kortom, wij zijn erg ontdaan en ervaren dit als een bizar oneerlijke een onmenselijke situatie.

Mijn moeder werkt al jaren in de hulpverlening bij het CVD en GGD en zet zich als onder andere gezinscoach en maatschappelijk werker in voor mensen die het zwaar hebben in Rotterdam om hen een betere positie te geven in de maatschappij.

Ik zet me al jaren in voor jonge meiden in de leeftijd 15-25 met mijn meiden media participatie en emancipatieprojecten Chicks And The City & Chicks On Screen. Hier heb ik in okt 2019 een onderscheiding voor mogen ontvangen uit handen van burgermoeder Aboutaleb.

Wij zetten ons met heel veel liefde en passie in voor mensen in Rotterdam die het niet altijd even makkelijk hebben.

Maar gemeente Rotterdam nu hebben mijn moeder en ik uw hulp nodig en we hopen dat u dat ons, en de 1100 andere huurders, zult geven. Uw burgers hebben jullie hulp nu nodig!

Ik heb er alle vertrouwen in dat mijn Gemeente Rotterdam ons niet in de steek zal laten en er voor ons zal zijn.

P. v Spanje

Geachte raadsleden,

Net als alle medebewoners ben ik zeer ontdaan van het bericht van 3 november jl. met betrekking tot de verkoop van het Recreatieoord in Hoek van Holland. Vijf jaar geleden heb ik mijn stacaravan aangekocht en sindsdien volledig van binnen en van buiten gerenoveerd met als klap op de vuurpijl op 15 oktober jl. nog een nieuw puntdak met isolatie ter waarde van 5.200,00 euro met vergunning van de beheerder Roel de Koning. Totale investering is 25.000 euro. Ik heb bewust gekozen voor een dikke laag isolatie op mijn dak, zodat het energiezuiniger wordt!

Ik heb een lange geschiedenis met dit recreatieoord en met Hoek van Holland. In 1985 ben ik in Hoek van Holland gaan wonen en heb daar 10 jaar met zeer veel plezier gewoond. Gedurende die periode zijn mijn ouders (die permanent in Spanje woonde) op de camping gekomen met een stacaravan, om daar de zomers

met hun kinderen en kleinkinderen door te brengen. Uiteindelijk hebben zij 21 jaar op deze camping gestaan en vanwege ziekte zijn ze daar 12 jaar geleden mee gestopt. Ik heb vanaf dat moment de camping altijd gemist en ook Hoek van Holland. Vandaar mijn aankoop 5 jaar geleden en niets maakt mij meer blij dan op 1 maart inhuizen in mijn caravan en op 31 oktober te vertrekken. Ik heb een prachtig huis, maar woon daar slechts 4 maanden per jaar.

Wat ik mij afvraag en waar ik graag een antwoord op wil hebben zijn de volgende zaken:

1. Hoe kan het dat u beweert dat de brandveiligheid niet op orde is, terwijl voor iedere wijziging een vergunning nodig is van de gemeente Rotterdam, de eigenaar van het recreatieoord. Bij iedere verkoop wordt er geschouwd, als de brandveiligheid niet op orde is, dan moet dat eerst hersteld worden voor de verkoop of het mag niet meer verkocht worden. Dus heeft u niet opgelet de afgelopen 97 jaar, of is het nu ineens een issue omdat u argumenten nodig heeft?
2. Hoe kan het dat er een begrotingstekort is? Hoe weet u dit trouwens als het niet mogelijk is ons daarvan inzage te geven? Is het zo vertrouwelijk of is het zo onduidelijk? Er wordt geen huurverhoging toegepast, maar wel 3 speeltuinen gebouwd, een hoveniersbedrijf dat 5 dagen per week met 3 man aan de slag is, nieuwe paden aangelegd 4 jaar geleden, de rioleringen zijn vernieuwd, de meterkasten zijn vernieuwd..... Raar he, dat begrotingstekort. Hoe is dat de 97 jaren hiervoor dan gegaan?
3. Wat verstaat u onder modernisering? Het enige waar ik behoefte aan zou hebben op het recreatieoord is een gezellig kleinschalig restaurant met een leuk terras waar je buiten met visite kunt eten of een pizza kunt afhalen o.i.d. Aan een zwembad heeft volgens mij niemand behoefte. We gaan naar het strand en zwemmen in de zee en we hebben een abonnement bij het Hoekse badje waar we 's-ochtends baantjes trekken. De verenigingen organiseren van alles, dus entertainment is er meer dan voldoende.

Graag zou ik, net als alle andere recreanten, hierop een antwoord willen hebben.

Mocht u uiteindelijk besluiten toch tot verkoop over te gaan, dan wil ik er op aandringen dat er voorwaarden en garanties worden gesteld aan de nieuwe eigenaar m.b.t. de opzegtermijn, de wijze waarop omgegaan wordt met onze investeringen. We kennen allemaal de treurige verhalen van Europarcs, Droomparken, Molencaten enz. enz. Even googlen en de pc loopt vol met verhalen hoe dit afloopt voor bewoners. Binnen een jaar kunnen ze hun spullen tegen eigen kosten afbreken en naar de vuilstort brengen.

Waar is de menselijke maat in deze??

Met vriendelijke groet,
Patty van Spanje

M. van Boheemen

... Ik ben alleenstaand, moeder van volwassen kinderen, waarvan 1 gehandicapt. Ik woon helaas buiten Rotterdam in Den Haag en wil heel graag terug. Ik heb heimwee. Mijn opa en oma stonden al op het kamp sinds ong 1956. Zelf kom ik er sinds 1964 en ben de 3e generatie maar de 5e generatie is op komst. Ik zit deels in de WAO en werk deels en heb in de Hoek mijn 2e leven. Hoewel voor mij is het mijn 1e leven. In de stad zit je opgesloten en in de Hoek ervaar je een enorme vrijheid. Ik ben met hulp van mijn familie het huisje (uit 1968) aan het renoveren. Het houdt de familie samen (we zijn er allemaal opgegroeid) en geeft mij een waardevol en zinvol leven. Ons straatje is heel hecht, we doen veel samen. Ook met de nieuwkomers. Dat is heel bijzonder. In de winter zoeken we zelfs elkaar om de beurt op haha. De vriendschap gaat gewoon door in die wintermaanden. Mijn Duitse burens op het kamp nodigen ieder jaar rond Kerst zelfs de burens om ons heen uit om allemaal op bezoek in Duitsland te komen. Iedereen helpt elkaar, de ouderen fleuren op van de kinderen en de jongeren helpen de oudjes, met klussen en halen & brengen naar huis of gewoon met de boodschappen. Zieken worden verzorgd.. Nergens anders ken ik zo'n harmonieuze en gevarieerde gemeenschap die op een klein stukkie samen leven.

M. Lanser – de Bruin

Ik ben Mariska Lanser – de Bruijn en samen met mijn man Kevin staan wij zelf sinds 2002 op de camping. Op plaats 204.

Kevin heeft altijd met zijn ouders op Tasman gestaan dus hij staat er al wat jaartjes langer.

Mijn overgrootouders zijn begonnen met kamperen aan de Dennenlaan op het huisjeskamp. (jaartal nog onbekend maar net voor de oorlog wordt genoemd)

Omdat er destijds geen huisjes te koop stonden zijn mij opa en oma hun kampeeravontuur gestart op Vlugtenburg. Daar hebben mijn ouders elkaar weer leren kennen en hebben toen ook daar een caravan gekocht.

Het leed van de reorganisatie en modernisering van vlugtenburg heeft mijn opa & oma en ouders zeer veel verdriet gedaan. Als 20 jarig meisje kan ik mij dit nog heel goed herinneren.

Omdat het kamperen in het bloed zit hebben Kevin, die ik overigens ook op de camping heb leren kennen, en ik de stap genomen om op Tasman een caravan te kopen.

Dit in de veronderstelling dat de gemeente nooit in staat zou zijn geweest om ons hetzelfde aan te doen als wat toen op vlugtenburg gebeurde.

Ik heb notabene mijn ouders in 2008 overgehaald toch weer een caravan te kopen..... als ik dan nu weer hun spanningen en emoties zie komt alles van toen weer terug

Ik werk als Senior Verpleegkundige in het ErasmusMC-Sophia op de afdeling IC neonatologie.

Met vriendelijke groet,
Mariska Lanser- de Bruijn

N. v Maaren

Beste leden van de Commissie,

Ik wil graag mijn verhaal vertellen, over wat "de Hoek" voor mij betekent. Ik ben Norma van Maaren, 47 jaar, ik ben GZ psycholoog met een eigen praktijk, moeder van een zoon van 14 en weduwe sinds 9 jaar. Mijn opa en oma, ras Rotterdammers, hadden sinds 1946 een huisje in de Hoek. Vroeger betekende dat, steeds opnieuw opbouwen, de planken van zolder halen, een zomer met bolderkarren naar het strand, even weg uit de stad, dat kleine mufte huis uit. Ook toen oma in een rolstoel zat, en opa een arm was verloren, of, juist

toen, hebben ze enorm genoten van hun huisje, vriendschappen voor het leven werden er gesloten. Mijn moeder is er dus opgegroeid, net als ik, en nu mijn zoon. Dus nee, ik woon zelf niet in Rotterdam, ik heb in Boskoop, Waddinxveen en Alphen gewoond inmiddels. Dat doe je voor werk en voor de liefde. Maar Hoek van Holland, de Hoek, dat is al 4 generaties wel onze vaste stek. Ik voel me meer inwoner van Hoek van Holland, dan ik me ooit Boskoopse heb gevoeld. Toen mijn man overleed, dat ik niet alleen op vakantie durfde met een kind van 5, maar in de Hoek meteen helemaal fijn voelde, daar is het veilig, mijn plek. Hoek van Holland was niet alleen mijn stek, maar ook van de vrienden die ik daar mee naartoe neem, de familie die langskomt, de vriendinnen van mij vroeger al, en de vrienden van mijn zoon nu, die ook allemaal goede herinneringen maken als het gaat om de Hoek. Vaste extra mensen die allemaal niet naar Scheveningen gaan, niet naar Noordwijk wat voor ons dichterbij is, maar hun geld ook graag uitgeven in Hoek van Holland, om het leven met ons te vieren. Die saamhorigheid daar, mijn vader die zijn heg knipt maar ook die van de burens, de overbuurvrouw die ook toezicht houdt op wie zich op mijn terrein begeeft.

Met mijn ouders die inmiddels allang met pensioen zijn en vooral met mooi weer altijd het huisje opzoeken, maar ook wat te oud werden om het huisje goed te onderhouden, heb ik afgesproken dat ik het van ze over zou nemen. In 2019 kwam het kavel op mijn naam,

ik heb niks gehoord over een regel qua woonplaats Rotterdam, maar wel een kavel met een leuk huisje, met schimmel, verwaarloosd eigenlijk, oud. Dus, ja, wat doe je dan, repareren of moderniseren door slopen en nieuwbouw neer te zetten. Een rondje over het kamp laat zien dat er mooie nieuwe huisjes neergezet worden, nog steeds klein, knus, pittoresk, en passend in de omgeving maar wel modern, luxer, veiliger. Ik begrijp dat in de afgelopen 2 seizoenen tenminste 90 huisjes en caravans grondig zijn aangepakt om te vernieuwen en verbeteren. Waarbij de modernisering eigenlijk, zonder dat het is opgelegd of voorgeschreven, gewoon op een natuurlijke manier zijn weg vindt op het kamp.

Ik dacht, aangezien ik zelf nog wel een jaar of 50 mee kan, ik bouw een nieuw huisje, modern en met een vleugje opa. Dan kunnen mijn ouders hun dagen daar nu slijten, en ik straks ook, wat een droom om dat waar te kunnen maken. Mijn plekkie. Het was nog niet zo makkelijk. Juist vanwege alle eisen op het gebied van bijvoorbeeld brandveiligheid, materiaal, afmetingen, afstand, heeft het me uiteindelijk vele mails met de gemeente en 1 jaar gekost voordat ik eindelijk een bouwvergunning heb gekregen. In mei 2020 welteverstaan. Aangezien ik dit seizoen 2021 meteen het huisje zou gaan bouwen, heb ik einde seizoen 2020 het huisje alvast laten slopen. Alles heb ik weggegeven, tot pollepels aan toe. "Veel plezier met slopen mevrouw", hoorde ik van mijn laatste contactpersoon. Maar ja, meteen daarna die brief op de mat. Daar zit ik dan. Huurder van een leeg kavel. Wat doe je dan? De gemeente die aangeeft, bouw maar niet nieuw, straks veranderen de voorwaarden!! De aannemer die zegt, bouw maar wel, dat zal wel loslopen. Beiden mogelijk met een eigen agenda. Wat heb je aan een kavel wanneer de voorwaarden straks worden, er mag niet meer gebouwd worden vanaf nu, en iedereen met een huisje heeft nog rechten? Wat als een nieuwe koper rekening houdt met, we wachten we tot bewoners bwvs spreken overlijden, zodat het plat kan? Wat heb ik aan het bouwen van een huisje wanneer ik het over 2 jaar weer moet slopen? Moet ik mijn geld bewaren om eventueel mee te doen met een nieuw project, eenheidsworst huisjes om de plek maar te houden, wetend dat ik niet meer naar mijn Jol buurvrouwen kan zwaaïen die er nu het hele seizoen zitten, op steeds dezelfde stoel voor hun huisje omdat ze leven van de contacten met de mensen op het kamp, en thuis niks hebben? Zij komen niet meer terug, wanneer de prijzen torenhoog worden. Mijn ouders hadden het niet gekund. Bij mij is het, mijn droom weg om mijn pensioen ook daar te kunnen slijten, en geld weg als ik bouw. Maar voor de meesten is ook het, leven weg, de eenzaamheid weer in. Je kent daar meer mensen dan in je woonplaats. En dan is niet alleen mijn huisje weg, maar ook heb ik het gevoel iets gesloopt te hebben waar mijn ouders het prima nog een aantal jaar in hadden kunnen bivakkeren. Het voelt niet als vakantie, maar als thuis, ik voel me inwoner, ik "woon" daar langer dan in mijn huidige woonplaats, het is mijn basis. Uit je standaard leven zijn, het slenteren over het strand en de waterweg, neerploffen bij de fijne strandtenten, de wandeling door het bos of de fietstocht naar de Staelduinse bossen.

Voor mij onbegrijpelijk dat ik na zo'n lang proces bij de gemeente een vergunning krijg in mei 2020, waar ik me echt niet voor kan stellen dat er toen niet al iets bekend was over nieuwe ontwikkelingen. De gemeente had ook even, tijdelijk, kunnen zeggen, we geven momenteel geen nieuwe vergunningen af. Dan had ik nog een huisje gehad waar ik het dak van zou laten maken, en in af kon wachten, hoe nu verder? Geen kosten gemaakt, maar ook minder slapeloze nachten, waar doe ik goed aan? Geeft de gemeente om deze recreanten? Of om de recreatieve functie van de plek? Of toch gaan voor het geld? In hoeverre houdt de gemeente echt toezicht op de afspraken met een koper, wanneer deze beloofd het goed te gaan

doen voor de recreanten? En bedoelt, nieuwe recreanten waar veel geld zit? Dat wordt interessant ook, op een wisseldag de Maasdijk vol laten lopen met een Centerparcs file, ik weet niet of de inwoners van Hoek van Holland daar vrolijk van worden, drie uur file om thuis te komen. Is er met de strandhuisjes al niet genoeg vierseizoensoanbod? Zelfs Landal vindt een zwembad aanbieden niet eens nodig wanneer je met je voeten meteen op het strand staat. En ik ben niet tegen verkoop, wanneer dat betekent dat de huidige recreanten kunnen blijven. En wanneer het vierseizoensoanbod wordt, ik kan er nu al naar uitkijken, over 20 jaar met pensioen op de stranden als het sneeuwt. Mijn mogelijke kleinkinderen er ook van laten genieten. Maar wanneer het echt gaat om het beheer, lijkt me dat ook kunnen op een andere manier, een beheerder die wij zelf betalen bijvoorbeeld. Of in eigen beheer. Of een koper die recht doet aan het erfgoed, zoals het bedoeld is, er kan altijd nog wat bijgebouwd worden voor de verkoop misschien, op de plek van de kassen of waar het voormalig café zat. Huurverhoging, wanneer het om de kosten gaat, vind ik ook heel begrijpelijk. Ik wil het best kopen ook, mijn stuk, als dat zou kunnen. Alleen denk ik dan ook dat de ouderen, die er vooral zitten, dan nog hun huisje kwijt zijn, geen mogelijkheden hebben. Ik begrijp heel goed dat een koper ook wel wisselgeld zou willen. Ik begrijp het echt. Ik begrijp alleen niet dat, naar mijn gevoel, het mensen zijn geweest, die mij een huisje hebben laten slopen dat op te knappen was. Mensen die eigenlijk willens en wetens hebben verzwegen dat het misschien niet zo handig zou zijn en veel geld zou kunnen kosten, voor

de tijd die ik het zou hebben. Dat het mensen zijn die hebben gezegd, geef dat geld maar uit hoor, terwijl ze ergens wisten, dat wordt straks neergehaald. Ik vraag me af, of zij dan ook slapeloze nachten hebben? Als ik dat al heb over een huisje van mijn ouders dat ik gesloopt heb, maar dan zonder deze voorkennis? Ik hoop, dat de gemeente Rotterdam in gesprek met ons gaat en kijkt, wat doet iedereen recht, los van wat een koper zou willen. Laten we het samen doen.

Met vriendelijke groet,

Norma van Maaren,
3^e generatiebewoner van Jol 6, nieuwe kamp, Hoek van Holland

R. Dullaart

Tijdens het inspreken zal ik volgende punten binnen 5 minuten toelichten m.b.t. de recente aankoop van het huisje aan de Tamarixlaan 35:

1. Verkoper dient 2 sept aanvraag in voor verkoop, na schouwing op 9 sept wordt geen toestemming gegeven, i.v.m. slechte staat, aldus Roel de Koning.
 2. 12 oktober, bericht van Noud Cremers aan de verkoper. Huisje mag verkocht worden mits de koper (mijn dochter Melanie) akkoord gaat met ontbindende voorwaarden.
 3. Ontbindende voorwaarden komen er op neer dat het huisje voor 1 juni 2021 gerenoveerd moet zijn. (In de komende 3 maanden dus) Investering 15.000 euro.
 4. 22 oktober 2020 is de huurovereenkomst getekend en is mijn dochter akkoord gegaan met de ontbindende voorwaarden en heeft voor 4.500 euro het huisje gekocht. Van haar spaargeld (gekregen van haar inmiddels overleden opa).
 5. Ik voel mij als vader bezwaard, omdat ik haar geholpen heb bij deze aankoop wat een goede besteding leek voor het spaargeld van haar opa.
 6. Inmiddels heeft zij een op 10 februari aangetekende brief gestuurd aan het College van B&W met het verzoek de huurovereenkomst te ontbinden en haar schadeloos te stellen.
 7. In de reactie van het College van B&W (8 maart) zijn al onze verzoeken van tafel geveegd en dienen we ons te houden aan de ontbindende voorwaarden.
 8. Grote vraag is wat nu? Huisje is onbewoonbaar, aangezien we in de laatste week voor de sluiting de gehele inrichting hebben verwijderd i.v.m. de renovatie.
-

A. Knulst

Beste raadsleden,

Ik wil mijn insprektijd benutten met twee voorbeelden hoe recreatiepark eigenaren omgaan met de parken en campings die zij hebben gekocht. Een schets van collectieve machteloosheid.

Mijn zorgen bij de overname door een commerciële partij en de rol van de gemeente.

K. Brand

De burger kan vertrouwen op het consequent handelen van de overheid. Dat lijkt in dit geval helaas niet aan de orde.

In 2020, toen binnen de Gemeente Rotterdam al plannen in een vergevorderd stadium waren om tot een besluit tot voorgenomen verkoop over te gaan heeft de Gemeente toch nog een groot aantal transacties gepasseerd. Dat is op zich niet onrechtmatig, ware het niet dat de stelling kan worden neergelegd dat sprake is van een onbetrouwbare overheid en derhalve bestuursrechtelijke aansprakelijkheid.

Een globale inventarisatie brengt het volgende met zich mee:

- gemeld aantal in 2020 gekochte/gesloopte/nieuwbouw huisjes 55
- gemeld aantal in 2020 verkochte of nieuwe caravans 11

Bij al deze overdrachten/vergunningverleningen moet de Gemeente van Rotterdam alsook een afgevaardigde (ambtenaar) betrokken zijn en daarom op de hoogte zijn. Zeker in de laatste maanden (augustus/september/oktober 2020) kan met stelligheid worden aangenomen dat het besluit tot voorgenomen verkoop bekend was/had moeten zijn bij de betrokken ambtenaren. Hierbij hebben we het niet over het receptiepersoneel, maar zeker en ieder geval de heer R. de Koning en of betrokken ambtenaren bij de vergunningverlening/aan-/verkoop met omzetting huurovereenkomst grond. Als saillant voorbeeld geldt een verkoop op 28 oktober 2020, waar op geen enkele wijze melding is gemaakt van het aanstaande besluit, danwel op zijn minst een opmerking dat de bepalingen in de huurovereenkomst bij het aangaan van de overeenkomst met de Gemeente Rotterdam ook zullen gelden, mocht onverhoopt het park in andere handen komen. Nee, niets van dit alles.

Nu is bekend dat het succesvol aannemen van bestuursrechtelijke aansprakelijkheid van de overheid een zeer lastige is, immers het verweer zal zijn dat er toch niets verandert, althans dat de huurovereenkomsten zullen worden gerespecteerd door de nieuwe eigenaren. En daar zit nu net de kneep. De huurovereenkomst en de opgenomen teksten door de eigenaren zijn getekend omdat het een overeenkomst was met de Gemeente Rotterdam, welke al sinds 100 jaar eigenaar was. Juist de meest relevante bepalingen, bijvoorbeeld dat de huurder weliswaar een huurovereenkomst aangaat voor onbepaalde tijd, maar wel met een opzegtermijn van 1 jaar, tekent de huurder omdat deze te maken heeft met een betrouwbare niet commerciële verhuurder, zijnde de lokale overheid.

Niemand, maar dan ook niemand zal met een commerciële uitbater een dergelijke huurbepaling ondertekenen, waarbij het dus zo kan zijn dat de door de huurder net gerenoveerde woning, na een jaar weer moet worden afgebroken omdat de huur wordt opgezegd. De eventuele vergoedingsbepaling sluit hier ook geenszins deugdelijk op aan. In dat licht is bijvoorbeeld de situatie rond de aankoop van Tamarixlaan 35 een uitstekend maar triest voorbeeld, welk huisje overgedragen is op 22 oktober 2020 met een renovatieverplichting als voorwaarde. Op zich niet een ongebruikelijk beding, maar nu juist wel. De koper moet renoveren met in zijn achterhoofd de bepalingen in de huurovereenkomst, terwijl de koper volledige onzekerheid heeft over de toekomst en inrichting van het park.

Is dat dan eigen schuld? Ik denk van niet. Eigen schuld zou het zijn als de huurder deze bepaling tekent bij de nieuwe uitbater (welke er dus hopelijk nooit gaat komen) maar niet als de huurder deze tekent met een overheid, die een doel had/heeft met het park. Namelijk zoals u het zelf aangeeft op uw website:

Recreatieoord Hoek van Holland, de 'houten kampeerstad', ligt aan een uniek duingebied op enkele honderden meters van de Noordzee. De ideale uitvalsbasis voor een heerlijke vakantie net buiten de drukke stad.

En laat nu net door de wethouders worden aangegeven dat dit anders gaat worden, het moet 4-seizoenen en luxe worden. In alles dus anders dan hetgeen nu is. De aanwezige optrekken op het park zijn helemaal niet geschikt voor 4-seizoenen en kunnen ook veelal daar niet op aangepast worden. Van de houten kampeerstad zal dus niets overblijven.

Is dit dus een sluitende casus voor bestuursrechtelijke aansprakelijkheid? Ik durf de casus voor gevallen in 2020 wel aan, maar het is in ieder geval een casus van schending van de normen van een betrouwbare overheid.

Tot slot, achteraf gezien heeft de Gemeente Rotterdam de eigenaren ook nog eens "zand in de ogen" gestrooid. Wat te denken van volledig nieuwe speeltuinen op de terreinen en het volledig vernieuwen van alle waterputten op het terrein. De meest gehoorde reactie was dat de eigenaren het zo mooi vonden dat de Gemeente Rotterdam alles zo keurig op orde had en dat de Gemeente investeerde in haar eigendommen. Met de wetenschap van nu lijkt het erop dat de Gemeente het te koop gezette park nog even snel heeft opgepimpt.

De gemeente – als publiekrechtelijke rechtspersoon – kan zelf geen informatie verstrekken of mededelingen doen. Dit heeft tot gevolg dat het altijd ambtsdragers – zoals de burgemeester of een wethouder – of ambtenaren zijn die informatie verstrekken namens de gemeente. Van onrechtmatig handelen door de gemeente kan alleen sprake zijn indien de betreffende uitlatingen kunnen worden toegerekend aan de gemeente. De gemeente kan alleen onrechtmatig handelen door onjuiste informatie te verstrekken, indien die verstrekking aan haar kan worden toegerekend. Voor de toerekening van informatieverstrekking aan de gemeente is niet vereist dat informatie wordt verstrekt door een gemeentelijk bestuursorgaan.

Het verstrekken van onjuiste informatie een ambtenaar kan in beginsel eveneens aan de gemeente worden toegerekend, ook al beschikken zij niet over de bevoegdheid tot het toekennen daarvan. Feitelijk handelen,

zoals het geven van inlichtingen, kan aan de gemeente worden toegerekend indien dit in het maatschappelijk verkeer heeft te gelden als een gedraging van de gemeente.

Het voorgaande geldt ook indien informatie wordt verstrekt zonder dat daaraan een concrete vraag voorafging, met andere woorden, indien spontaan mededelingen worden gedaan die later onjuist blijken te zijn. Bij de beantwoording van de vraag of de burger er redelijkerwijs op heeft mogen vertrouwen dat hem juiste en volledige inlichtingen werden verstrekt, komt betekenis toe aan alle omstandigheden van het geval. In dit verband kan een zeer groot aantal factoren (of: gezichtspunten) een rol spelen. Wat zeker hierin een rol kan spelen is dat in vrijwel alle gevallen de gemeente te maken heeft met een natuurlijk persoon, die zich niet laat bijstaan door een ter zake deskundige.

Bestuursrechtelijke aansprakelijk en geschaad vertrouwen zijn belangwekkende aspecten die je ver moet houden van een Gemeente zoals Rotterdam. Laat het u niet gebeuren dat de voortekenen dat dit wel eens aan de orde zou kunnen zijn, bewaarheid worden.

Klaas Brand

J. de Jong

Familie

Na al deze krachtige, emotionele, doordachte, doorgerekende, uit het hart gegrepen, eerlijke en oprechte verhalen, mag ik u als laatste vandaag, ons verhaal vertellen.

hoort het goed, ONS verhaal, niet MIJN VERHAAL.

Ons verhaal gaat over familie.
ONZE familie.

Die familie bestaat uit mijn ouders Ben en Sonja, 2 dochters, 2 schoonzonen en 2 kleinkinderen. Een gelukkige en hechte familie.

Een Familieverhaal !!!

Insprekers woensdag 7 april Verkoop recreatieoord Hoek van Holland

A. Dalkman

‘Het geweten van de stad’

Geweten, wat betekent dat ook al weer. Even googlen.

Ge-weten, gij weet, u weet, bekend zijn met, kennis hebben van, op de hoogte zijn van.

Universele verklaring van de rechten van de mens. artikel 1

Alle mensen worden vrij en gelijk in waardigheid en rechten geboren. Zij zijn begiftigd met verstand en geweten, en behoren zich jegens elkander in een geest van broederschap te gedragen.

Geweten is het innerlijk besef van goed en kwaad.

Mijn verhaal gaat over een nachtmerrie waarin ‘de gewetenlozen’ de macht hebben gegrepen en over de hoop dat mensen met een geweten de strijd aan durven gaan en ‘de gewetenlozen’ verdrijven.

R.F. Schürmann

Zie ook bijlag 1 verderop in dit bestand.

Aan de lezer,

Naar aanleiding van de brief van de wethouders Said Kasmi en Bas Kurvers van 3 november 2020 (kenmerk; 3708609) een bijdrage om het slepende hoofdpijndossier recreatieoord Hoek van Holland – ofwel de Houten Kampeerstad – eindelijk tot een oplossing te brengen.

Mogelijke aanbevelingen voor het gemeentebestuur van Rotterdam:

- 1) Geef de recreanten én neem als gemeente ook zelf de tijd om alle vormen van goed beheer te onderzoeken.
- 2) Maak zo snel mogelijk het laatste stukje metro af.
- 3) Besteed nu tijd en creativiteit aan het opstellen van een goed doordachte langetermijnvisie voor de kuststrook van Hoek van Holland.

Ter inspiratie en succes.

M. Bruijns

Mijn inspreekmoment zal ongeveer het volgende inhouden:

Ontstaansgeschiedenis van Recreatieoord Hoek van Holland

1 van de oudste vakantieparken van Nederland. Erfgoed.

Opgezet door de gemeente

Wat betekende modernisering in de geschiedenis van het recreatieoord

Floreert puur via mond op mond reclame.

De manier van recreëren is hier al 98 jaar ongeveer hetzelfde en wordt van generatie op generatie doorgegeven.

L. Schrijver

Hoek van Holland: cultureel erfgoed om te koesteren

Lara Schrijver, 24.03.21

Allerlei woorden passeren de revue als je bewoners vraagt naar de kwaliteit van het Recreatieoord Hoek van Holland: authentiek, dorps, sociaal, divers, gemoedelijk, kneuterig, ongeregeld, saamhorig, volks, vertrouwd, knus, eenvoudig, ontspannen, onbetaalbaar, ...

Achter deze lijst begrippen gaat een belangrijke kernkwaliteit van het Recreatieoord Hoek van Holland schuil: het heeft een lange geschiedenis, dat in leven wordt gehouden door de hechte gemeenschap die er elk jaar opnieuw vele weekenden en de zomermaanden doorbrengt. Mede hierdoor heeft het kamp al de erkenning gekregen van 'immaterieel erfgoed'. Deze erkenning verwijst onder andere naar het feit dat er vandaag nog altijd vakantie gehouden wordt zoals grofweg een eeuw geleden, veelal door Rotterdammers die inmiddels 'halve Hoekenezen' zijn. Zo sterk is de verbondenheid tussen de stadsbewoners en deze buitenplek, dat Hoek van Holland ook wel 'Rotterdam aan Zee' wordt genoemd. Maar ook als materieel erfgoed is het waardevol, zoals onlangs bevestigd met de erkenning van 'Echt Rotterdams Erfgoed'. Dit onderschrijft de kwaliteiten van het kamp als levend erfgoed, als collectief geheugen van Rotterdam, met oude en nieuwe ideeën over recreëren, en met veelal bescheiden vakantiewoningen die zich naadloos voegen in het gevarieerde kampweefsel.

In het Recreatieoord krijgt de tijdelijke ontsnapping aan de dagelijkse werkelijkheid een tastbare vorm. De langdurige cultivering van de vluchtigheid bepaalt hier de erfgoedwaarde: al bijna een eeuw geven de steeds terugkerende, vaste bewoners vorm aan het samen recreëren.

Tot 1951 werden de grote tenten en kleine houten huisjes zelfs jaarlijks opgezet en weer afgebroken. Na 1939 werd wel de mogelijkheid tot overwinteren verkend, maar pas in 1951 mocht een aantal huisjes de hele winter blijven staan. Ook toen de huisjes mochten overwinteren werden de recreatiewoningen niet voor de eeuwigheid gemaakt, maar eerder kleinschalig en bescheiden. Juist door de voortdurende betrokkenheid bij opbouw, verbouw en overdracht aan de volgende generatie hebben de bijzondere kwaliteiten van het kamp zich kunnen ontwikkelen. Iedere bewoner, iedere nieuwe generatie, nam inzichten over en paste die waar nodig aan. Zo zijn de oudste typen woningen nog altijd herkenbaar in de nieuwste varianten, en is het park als geheel een breed palet van tradities, aanpassingen en nieuwe ideeën.

Wil de gemeente nu werkelijk bijna een eeuw aan gestage ontwikkeling overdragen aan een partij die er belang bij heeft een zo groot mogelijke eenvormigheid neer te zetten? En juist nu er op allerlei gebieden (landbouw, stadsontwikkeling, sociale cohesie) aangetoond is dat monoculturen funest zijn, wil de gemeente een van de oudste vakantieparken, met een traceerbare, gedocumenteerde geschiedenis, van de kaart vegen?

Let wel, dit is nog altijd dezelfde gemeente die in 1923 het kampeerterrein opende, vooral om wat orde te scheppen in het terrein dat al door arbeidersgezinnen werd gebruikt als zomerverblijfplaats. Dezelfde gemeente die niet alleen het ongekende experiment van de 'houten kampeerstad' ondersteunde, maar zelfs een voorbeeldrol vervulde, door in de jaren

'30 een aantal typische plattegronden en gevels te ontwikkelen voor de houten huisjes die steeds meer op het terrein kwamen.

Waarom de gemeente 'het kamp' wil verkopen is niet helemaal duidelijk. Gesteld wordt dat het geen kerntaak is, maar de gemeenteraad heeft zelf een rol in het definiëren van haar taken. Op vele plaatsen in Europa beheren gemeentes dit soort terreinen juist vanuit het publieke belang. Wat wel duidelijk is, is wat er verloren dreigt te gaan met de verkoop: een cultuurhistorisch waardevol vakantiepark met een rijke en diverse architectonische geschiedenis, waar de gemeente zelf ooit het voortouw in nam.

Voor iedere voorkeur is wel iets te vinden, en de huisjes maken een breed palet aan ideeën zichtbaar. Op het kamp zijn bijzonder oude huisjes te vinden, met de slanke stalen kozijnen en dunne glazen windschermen die hoorden bij de jaren 30 en 40, en evengoed nieuwe, houten cataloguswoningen die voldoen aan alle huidige standaarden van duurzaamheid. Het oude kamp werd in de jaren 50-60 uitgebreid met 'het nieuwe kamp' (nu ook al 50 jaar). Kinderen kunnen in hun dagelijkse dwalen een bijzonder mooi spectrum aan verschillende huisjes zien, waarin vrijwel de hele geschiedenis van de laatste 100 jaar voorbijkomt aan ideeën over bouwen en vakantiehouden. De huizen en percelen zijn klein genoeg dat iedere bewoner zijn eigen ideale woonomgeving kan realiseren, op een klein aantal vierkante meters. De architectuurhistorische kwaliteit is voelbaar op het kamp. De bijzonderheid van specifieke huisjes, de liefdevolle verbouwingen die ze generatie op generatie ondergaan: je hoeft geen architectuurhistoricus te zijn om te ervaren hoeveel aandacht van de bewoners in de huisjes zit. En daarbij is er dan om elke hoek weer een verrassing: huisjes die doen denken aan de Franse Midi, huisjes die zich verschuilen achter bomen en klimop, of huisjes die nog uit de jaren 50 stammen en vrijwel onveranderd zijn. Op die manier is het park als geheel een levendig weefsel van ideeën over vakantie en over wooncomfort. Moet dat nu werkelijk vervangen worden door exclusiviteit, gelijkvormigheid, en extra faciliteiten waar niemand om heeft gevraagd?

Het park bestaat misschien niet meer alleen uit de arbeidersklasse waarvoor het in 1923 werd opgezet, maar de maatschappij als geheel ook niet. Het recreatieoord is gestaag ontwikkeld, maar wel met behoud van het oorspronkelijke karakter. De verkoop aan een partij die eenvormigheid en exclusiviteit inbrengt is een bedreiging van het architectonische en culturele karakter van het recreatieoord.

Rotterdam staat bekend als de stad van de vooruitgang en van de architectuur – en soms betekent vooruitgang simpelweg het koesteren van de natuurlijke ontwikkeling: het kamp heeft allerlei stedenbouwkundige, historische en architectonische kwaliteiten waar de stad baat bij kan hebben. Houd die vooral in ere, en leer ervan.

Bronnen /

Mario Bruijns, De Houten Kampeerstad, deel I (2013) en II (2016)

Mieke Dings, Tussen Tent en Villa (2015)

Alastair Gordon, Weekend Utopia (2001)

<https://www.immaterieelerfgoed.nl/nl/recreëren-in-houten-huisjes-op-recreatieoord-hoek-van-holland-museumrotterdam.nl/ontdek/categorie/echt-rotterdams-erfgoed>

voorbeeldtekening van de gemeente (jaren 30, uit M. Bruijns, De Houten Kampeerstad) en huisjes op het kamp anno 2021

voorbeeldtekening van de gemeente (jaren 30, uit M. Bruijns, De Houten Kampeerstad) en huisjes op het kamp anno 2021

F. Hooimeijer

Ruimtelijk ordeningsperspectief voor de houten kampeerstad
Fransje Hooimeijer cs.

Samenvatting

Dit betoog wil graag bijdragen aan een visie op een duurzame toekomst van de houten kampeerstad. Wij zien vijf aandachtspunten: het hebben van een precies beeld van de ruimtelijke stedenbouwkundige kwaliteit van het kamp in zijn omgeving, de cultuurhistorische - en natuurwaarde, het beeld van 'modernisering' en ten slotte de op handen zijnde 'verkoop'.

- Het Recreatieoord Hoek van Holland is geen planologische- en ontwikkel recreatievlek als zoveel andere. Het is een duurzaam, tijdloos en robuuste ruimtelijke structuur met woonmodel van recreatie, verbonden aan de directe omgeving en de stad Rotterdam.
- De historische waarde van de houten kampeerstad zit hem onder meer in de sterke verbinding met het natuurlijke landschap (bv de Slapersdijk en het duinlandschap), en in het feit dat het een duurzaam en voorbeeldig model van leven met de natuur is.
- De natuurwaarde is gelegen in ruimtelijke structuur van het kamp, royaal begroeid met vele tuinen en heggen en daarmee landschappelijk ingebed in naastgelegen Natura 2000 netwerk.
- De termen 'modernisering' en 'revitalisering' zijn zeer misplaatst voor een park waarin bewoners hun 'vastgoed' uitstekend onderhouden en dat een voorbeeld voor duurzaamheid is (groen, energiezuinig, robuust, generatie overstijgend, bescheiden in behoefte).
- De 'verkoop' van het beheer/exploitatie van een park met een dergelijke grote omvang van privaat bezit is ongepast. Passender zou zijn om te spreken over het 'gunnen' van een dienstverlening aan een andere partij dan de gemeente, dat zou dan in het beste geval de bewoners zelf zijn.

De Gemeenteraad heeft drie rollen: kaders stellen, controleren en inwoners vertegenwoordigen. Wij denken dat het borgen van een duurzame toekomst van de houten kampeerstad weldegelijk een gemeentelijke kerntaak is, een kerntaak is wat de gemeente zelf als kerntaak benoemt. Het borgen van collectief erfgoed ten behoeve van het welzijn van de bevolking, is dat geen kerntaak zijn?

Short read

Ruimtelijke kwaliteit gaat over prestatie die ruimte levert in de gewenste gebruikswaarde. Het is een publieke zaak, dat wil zeggen een verantwoordelijkheid van ons allen, en met name van de overheid, de volksvertegenwoordiging. Het zorgt voor een prettige, mooie omgeving die betekenisvol is, goed functioneert qua verhouding tussen private en publieke ruimte, waarin de schalen van straat niveau tot regio verbonden zijn, schalen van mobiliteit en waarin de natuur een belangrijke rol speelt voor de biodiversiteit, waterberging, hitte reductie en impact heeft op een gevoel van welzijn en ontspanning. Dit betoog wil graag bijdragen aan een visie op een duurzame toekomst van de houten kampeerstad. Wij zien vijf aandachtspunten, ofwel tips voor het college en de raad om vanuit deze impasse de juiste keuzes te kunnen maken. Dat zijn: het hebben van een precies beeld van de huidige ruimtelijke kwaliteit, de cultuurhistorische waarde van het complex, de natuurwaarde van het kamp en haar omgeving, het beeld van 'modernisering' en 'revitalisering' ten slotte de op handen zijnde 'verkoop':

- Het is belangrijk om Recreatieoord Hoek van Holland niet te zien als een planologische recreatievlek als zoveel andere. De houten kampeerstad is een stukje stad, met alle facetten die daarbij horen zoals stedelijke diversiteit, identiteit, gemeenschapsgevoel en een historische verbinding met de bebouwde omgeving en natuur. Het is belangrijk de ruimtelijke en maatschappelijke waarden waarop een visie nodig is duidelijk in beeld te brengen en te benoemen. De benadering van de gemeente is dat het recreatiepark een recreatie vlek is in de stad die door een professionele recreatie organisatie beheerd moet worden. Helaas gaat deze benadering voorbij aan de werkelijke en unieke situatie, van ruimtelijke kwaliteit, die te vergelijken is met andere recreatieparken. Het materiële en immateriële erfgoed van deze 'vlek' maken dit park uniek en verdient het om uit de vlek recreatie gehaald te worden en wordt gezien voor wat het is: een deel van de stad in haar diverse architectuur, hoge ecologische waarde en functionaliteit die aansluit bij een vorm van recreëren die door de ouderwetsheid hypermodern is in de trend van mindfulness, slow, leven met de natuur.

- De historische waarde van de houten kampeerstad zit zoals door Lara Schrijver toegelicht in de bebouwing, maar ook in de sterke verbinding met het natuurlijke landschap (bv de Slapersdijk en het duin), en in het feit dat het een duurzame structuur betreft die al bijna 100 jaar functioneel is. Deze structuur gaat over de hoofdstraten, de padenstructuur die groepjes kavels ontsluiten en de maat van de kavels en de schaal van de bebouwing. Deze samenhang geeft vorm aan een manier van recreëren dat gekenmerkt

wordt door het simpele wonen zonder programma en met veel toevallige ontmoetingen dicht bij de natuur. Het is de basis van een hechte gemeenschap, waardoor het Recreatieoord in de beleving van duizenden Rotterdammers al vele generaties een belangrijke rol speelt.

- Het Recreatieoord en Hoek van Holland worden omringd door gebieden met zeer hoge natuurlijke waarden. Het Duingebied en de oude landschappelijke structuren naar het Staelduinse Bos zijn aangemerkt als Natura 2000 gebied en dienen beschermd te worden tegen de grote stedelijke dynamiek en stikstofdepositie. Het Recreatieoord is op een organische wijze vergroeid met deze gebieden. Het ontwikkelen van een nieuw vakantiepark op deze kwetsbare plek gaat ten koste van de natuurwaarden en van de beperkte milieuruimte die er in Hoek van Holland is om nieuwe bouwplannen te ontwikkelen.

- De term 'modernisering' en 'revitalisering' wordt vaak gebruikt om de vakantiehuisjes te vervangen door standaard woningen, en het uitbreiden van de voorzieningen (binnenzwembad, midgetgolfbaan). Deze termen zijn zeer misplaatst voor een park waarin bewoners hun 'vastgoed' uitstekend onderhouden en een voorbeeld is voor een sociaal sterke en duurzame stad. In vergelijking tot veel andere parken en de stad Rotterdam zelf is de houten kampeerstad een lichtend voorbeeld van duurzaamheid. Het is een woonvorm die gebaseerd is op het buitenleven met de seizoenen, in woningen met een lage co2 uitstoot, met systemen die weinig energie gebruiken en weinig afval achterlaten. Het heeft de tijd ingehaald en is de 'state of the art', een zogenaamde 'nature based solution' van 'tiny houses'. Het werk mee aan het klimaatbestendig maken van Nederland doordat het groen is en met de seizoenen leeft, Het is gezond omdat de bewoners veel buiten zijn en veel bewegen, en kinderen altijd buiten spelen. Deze basis heeft enorm veel kans om nog vooruitstrevender te zijn omdat het makkelijk van het gas af zou kunnen en er ruimte is voor alternatieve opwekking van energie, ruimte aan meer biodiversiteit biedt en shared mobility aanmoedigt om mensen meer met het OV te laten reizen. Een voortgaande verduurzaming, die past bij het Recreatieoord, gaat uit van een organische verbetering van het bestaande en niet van sloop/nieuwbouw.

- Als we u goed beluisteren 'verkoopt' u eigenlijk de het beheer/exploitatie van de houten kampeerstad. De Gemeenteraad heeft drie rollen: kaders stellen, controleren en inwoners vertegenwoordigen. Wij denken dat het borgen van een duurzame toekomst van de houten kampeerstad weldegelijk een gemeentelijke kerntaak is, een kerntaak is wat de gemeente zelf als kerntaak benoemt. Beheer van collectief erfgoed ten behoeve van het welzijn van de bevolking, zou dat geen kerntaak zijn? Deze kerntaak zou wat ons betreft moeten inhouden dat u de bewoners het beheer zou 'gunnen', gezien het feit dat ze al erfpachters zijn en zo werkt u mee aan een duurzame toekomst van de houten kampeerstad.

Op basis van deze argumenten willen wij graag bijdragen aan een plan waarin de 'verkoop' vervangen is door een 'gunning van beheer' aan de bewoners van de houten kampeerstad. In dat plan spreken we niet van 'modernisering' en 'revitalisering' maar van 'verdere verduurzaming' van de al hoge ruimtelijke, sociale, ecologische en economische waarden die vertegenwoordigd zijn in de houten kampeerstad aan zee.

Long read

Paarlen voor de zwijnen: Ruimtelijke kwaliteit een publieke zaak

Wat is ruimtelijke kwaliteit?

Ruimtelijke kwaliteit gaat over prestatie die ruimte levert in de gewenste gebruikswaarde. In onze ruimtelijke ordening wordt dit geborgd door bijvoorbeeld welstandscommissies en ten aanzien van het milieu de Milieu Effect Rapportage, daarin wordt de impact die ruimtelijke ingrepen hebben op het milieu van mens en dier vastgesteld. Ruimtelijke kwaliteit is een publieke zaak, dat wil zeggen een verantwoordelijkheid van ons allen, met name van de overheid, de volksvertegenwoordiging. Het zorgt voor een prettige, mooie omgeving die betekenisvol is, goed functioneert qua verhouding tussen private en publieke ruimte, waarin de schalen verbonden zijn, van menselijke tot regionale, schalen van mobiliteit en waarin de natuur een belangrijke rol speelt voor de biodiversiteit, waterberging, hitte reductie en impact heeft op een gevoel van welzijn en ontspanning.

Deze kwaliteit komt tot stand in een stedenbouwkundig ontwerp waarin alle belangen met elkaar in relatie worden gebracht en worden afgewogen. Hiertoe zijn precieze analyses nodig van de bestaande kwaliteiten, deze analyses leiden direct naar het tekenen of ontwerpen van een nieuwe toekomst van een gebied.

Dit betoog wil graag bijdragen aan een visie op een duurzame toekomst van de houten kampeerstad. Wij zien drie vijf aandachtspunten, ofwel tips voor het college en de raad om uit deze impasse te komen. Dat

zijn: het hebben van een precies beeld van de ruimtelijke stedenbouwkundige kwaliteit, de historische - en natuurwaarde, het beeld van 'modernisering' en ten slotte de op handen zijnde 'verkoop'.

1) Ruimtelijke stedenbouwkundige kwaliteit

In het ruimtelijke beleid van het college is het nodig om een visie te hebben dat gebaseerd is op een duidelijk beeld van de bestaande kwaliteiten die aan de basis liggen van een duurzame toekomst. Het hebben van inzicht van de huidige situatie is noodzakelijk omdat het een waarde vertegenwoordigt: natuurlijk kapitaal in bv. biodiversiteit, cultureel kapitaal in historische betekenis of gebruikswaarde en gebouwd kapitaal in de vorm van bruikbare structuren en esthetisch waardevol. Het gaat om dat de basis zou moeten zijn van beleid. Na het besturen van de Omgevingsvisie van Rotterdam, de TROP en het plan van de Zwarte Hond voor de Hoekse Lijn kunnen deze bestaande kwaliteiten beter in beeld gebracht worden. Met de nieuwe omgevingswet en de NOVI worden juist de analyses en integrale aanpak van groot belang geacht als basis van ruimtelijk beleid. Er wordt ook nadrukkelijk besproken hoe belangrijk de verbeelding is om met zijn allen achter een toekomstbeeld te kunnen staan en daarvoor is inzicht in het bestaande noodzakelijk. De Rotterdamse Omgevingsvisie zou veel sterker gemaakt kunnen worden met deze precieze analyse, zonder deze analyse gaat de visie aan bestaande kwaliteiten voorbij en verwordt ruimte als een vlek voor toekomstige ontwikkeling. Met vlek bedoel ik een kleur in een functiekaart waarop je kunt zien wat wonen, werken of recreëren is. Maar de stad is geen verzameling vlekken, en het Recreatieoord is niet zomaar een recreatie vlek. Het is een stukje Rotterdam dat op verschillende schalen is verbonden met de geschiedenis, natuur, ruimtelijke en functionele structuur van Hoek van Holland. Het is belangrijk om als gemeenteraad het verschil tussen de houten kampeerstad en een Roompot of Center Parcs te onderkennen. De houten kampeerstad is een stukje stad, met alle facetten die daarbij horen, en Center Parks is een vaak mooi landschappelijk ontworpen park met standaardwoningen waarin geen stedelijke diversiteit, identiteit, gemeenschapsgevoel is en zonder een historische verbinding met de omgeving.

Het recreatieoord is een belangrijke buffer en verbinding tussen de natuur en de stad. Voor de aanleg van de Van Dixhoorndriehoek, dat grenst aan het recreatieoord, was het een gevaarlijk kustgebied, dat ook regelmatig onder water stond. Van oudsher zie je dat in steden (denk aan Den Haag, New Orleans) de armere wijken in gevaarlijke gebieden worden gebouwd (de waterbouw redenatie is: als er weinig te beschermen valt dan hoeft de dijk niet zo hoog).

De plattegrond van het gebied kenmerkt zich door het oude en het nieuwe kamp, gescheiden door de voormalige slaperdijk. De plattegrond van het nieuwe kamp heeft een hele sterke ordening met een groot groen centraal, publiek veld (à la central park in New York) omgeven door een aantal verbindende hoofdstraten waartussen zorgvuldig gesitueerde paden de kavels van de huisjes ontsluiten. De grootte van de kavels, de ligging van de paden en de duidelijke toepassing van heggen als erfafscheiding maken een sterke ruimtelijke kwaliteit die al decennia in stand gehouden wordt. Het blijkt dat deze structuur de bewoners past, en dat deze ook duurzaam is door de tijd heen. Het is een basisvoorwaarde voor de diversiteit aan huisjes (die wel onder te verdelen vallen in verschillende typen al dan niet gebonden aan een specifiek bouwperiode) en het sociale gebruik: heggen om overheen te kijken, een praatje met elkaar te maken, maar ook om wat privacy te hebben. Huisjes naar de paden en wegen toegekeerd, maken kleine wijpjes binnen de houten kampeerstad.

De ruimtelijke kwaliteit van het Recreatieoord zit hem ook in de verbinding tussen het duingebied en het dorp Hoek van Holland, de kleinschaligheid en diversiteit van de het park zelf waarin 'het vastgoed' door de eigenaren liefdevol wordt onderhouden en de tuinen die boordevol biodiversiteit zitten. Meters heggen met duizenden mussen, roodborstjes en zelfs de bijzondere Pestvogel, een central park waar elk spel, elk feest, elke sport plaats heeft, een padenstructuur waarin de kinderen feilloos, veilig in het autovrije gebied, hun weg vinden langs huisjes die spreken voor de bewoners, alles naast elkaar alles door elkaar.

Gelukkig is voor de TROP al vastgesteld dat de houten kampeerstad te kort wordt gedaan met een alinea en dat het een eigen waardestelling verdient. Wij dragen hier graag aan bij. Zeker in samenwerking met de gebiedscommissie die als geen ander de kwaliteiten en bewoners van Hoek van Holland kent.

2) Historische Waarde

De houten kampeerstad en haar ruimtelijke kwaliteiten die ik hiervoor genoemd heb zijn historisch waardevol om verschillende redenen.

Ten eerste is het voor Hoek van Holland een beeldbepalend object zoals is vastgelegd in de Cultuurhistorische verkenning voor Hoek van Holland uitgevoerd door Leon van Meijel, Els Bet en Maarten

Wamsteeker in 2017: Het kampeerterrein aan weerszijden van de Wierstraat als herinnering aan de eerste camping die de gemeente hier in 1924 opende en transformeerde in een semi-permanent dorp van houten huisjes.

Ten tweede heeft de structuur van de kampeerstad van historische waarde omdat het een sterke verbinding heeft met het natuurlijke landschap, maar ook omdat het een duurzame structuur betreft die al bijna 100 jaar functioneel is.

De verbinding met de natuur gaat over de situering aan het duin met een slapersdijk die het oude van het nieuwe kamp onderscheidt.

De duurzame structuur betreft de maat van de kavels en de schaal van de bebouwing geeft vorm aan een manier recreëren dat gekenmerkt wordt door het simpele wonen zonder programma en met veel toevallige ontmoetingen dicht bij de natuur.

Het blijkt dat de ruimtelijke kwaliteit als een soort ideale en tijdloze mal de sociale gemeenschap waarborgt: de richting van de huisjes, heggen in plaats van hoge muren, centrale ontmoetingsplek en speelplekken.

De historische kwaliteit zit hem in de verbinding met de stad in de typologie en materialisering van de huisjes, die niet op zich beschermenswaardig zijn maar wel in het palet van representatief voor een bepaalde periode

3) Natuurwaarde: Natura 2000 (en Stikstofdepositie)

Belangrijk te noemen is de connectie die er bestaat tussen het recreatieoord en het behoud van haar natuurlijke omgeving en met name het naastgelegen Natura 2000 netwerk.

Natura 2000-gebieden nabij Hoek van Holland. bron: Ministerie LNV

Hoek van Holland speelt een grote rol in het behoud en versterken van de Natura 2000 gebieden op Rotterdams grondgebied. En het huidige Recreatieoord neemt hier een centrale positie in. Behalve de waarde voor de ruimtelijke kwaliteit, historisch besef van het landschap en het logische belang voor de biodiversiteit levert een Natura 2000 gebied ook bescherming op tegen projecten en plannen die mogelijk leiden tot significant negatieve effecten. Deze plannen hebben toestemming nodig van het Rijk en de Provincie. Zo ligt sinds oktober 2019, op last van de Raad van State, de bouw van 150 appartementen, project Langeweg van Van Omme en de Groot, in Hoek van Holland stil. De oplossing voor het oplossen van de woningnood in relatie tot stikstofproblematiek is complexe materie representatief voor het karakter van de brede maatschappelijke afweging die nodig is om een duurzame, klimaatbestendige toekomst in te gaan waarin we onszelf weer terug als onderdeel van de natuur te zien. In mijn onderzoek noem ik dat ecosysteem participatie.

Bouwen nabij Natura 2000-gebieden ligt dus zeer gevoelig en is maatschappelijk onwenselijk. Het is waarschijnlijk dat er in de toekomst nabij dit soort gebieden slechts mondjesmaat ruimte zal worden gecreëerd voor economische activiteiten. De houten kampeerstad is zoals het is volledig insync met de Natura-2000 voorwaarden. Het "moderniseren" en "verkopen" van het recreatieoord zal zeker leiden tot een toename van economische en maatschappelijke activiteiten, hetgeen een hogere stikstofdepositie en een toename van het gebruik van de natuurgebieden tot gevolg zal hebben. Dit kan niet anders dan ten koste gaan van overige bouwontwikkelingen in Hoek van Holland. De milieuruimte is immers beperkt. In de eerste plaats geldt dit uiteraard voor de 150 appartementen van Langeweg, maar ook voor alle overige bouwactiviteiten in en nabij Hoek van Holland.

Deze relatie is in het plan 'verkoop' nog niet gelegd, en werpt vragen op:

- Hoe verhoudt de 'modernisering' van Recreatieoord zich tot de Ecologische Waarde van de nabijgelegen Natura 2000-gebieden? Het is heel duidelijk hoe verduurzaming een vanzelfsprekende aansluiting heeft tot deze waarden.
- Heeft de ligging nabij een Natura 2000-gebied een rol gespeeld bij de keuze om te "moderniseren" en is deze informatie bij het gehele college voorhanden geweest?
- Indien blijkt dat ontwikkelruimte in Hoek van Holland beperkt is en er dus gekozen moet worden, waar kiest de gemeente dan voor: woningbouw of sloop/nieuwbouw van een vakantiepark?
- Wat is de positie van de "groene" partijen in het college (Groen Links, D66) over deze aspecten. (m.a.w. Is economische ontwikkeling belangrijker dan natuur?).
- zijn de partijen die aangeven interesse te hebben in de koop van het recreatieoord op de hoogte gesteld van deze beperkende factor?

4) Modernisering & Revitalisering

Het college heeft aangegeven dat de houten kampeerstad gemoderniseerd moet worden. Bovendien is in de beantwoording van de vragen van de Ombudsman het woord 'revitalisering' gebruikt, alsof het een achterbuurt betreft met een sociaal zwakke, verwaarloosde buurt. In de stedenbouw spreken we niet van moderniseren, maar als het gaat over een 'upgrade' van het park dan gaat het over 'verduurzaming'. De term modernisering zet de houten kampeerstad neer als vastgoed, en niet als een stedelijk landschap, daar zal ik op terug komen onder het kopje verkoop.

Als u spreekt van modernisering, ik zal spreken van verduurzaming, is dit park al een lichtend voorbeeld door de interactie met de natuur, de materialisering, maat en typologie van de huisjes. Voor de toekomst liggen er grote kansen om het een front-runner park te laten worden doordat het eenvoudig van het gas af kan (er wordt alleen op gekookt) en te kijken hoe decentrale systemen van afvalverwerking en energievoorziening ingepast kunnen worden. Dit wordt niet bereikt door het vernieuwen van de huidige infrastructuur. Interessant is dat uit veel onderzoek is gebleken dat als wij nu noodgedwongen door klimaatverandering weer beter willen samenwerken met de natuur, dat we dan op traditionele gebruiken uitkomen. Het leven met de seizoenen en in woningen met een lage CO² uitstoot, met systemen die weinig energie gebruiken en weinig afval achterlaten is de 'state of the art'. De houten kampeerstad is al een zogenaamde 'nature based solution' voor recreatie en wonen omdat het in de winter dicht is, het bestaat uit tiny houses. Het werk mee aan het klimaatbestendig maken van Nederland doordat het groen is en met de seizoenen leeft, en gezondheid door beweging, groen en buiten spelende kinderen.

5) Verkoop

Wij vragen ons af wat u eigenlijk 'verkoopt'. Als we u goed beluisteren verkoopt u eigenlijk het beheer van de houten kampeerstad. Binnen het bovenstaande geschetste perspectief, dat de houten kampeerstad niet zomaar een recreatie vlek is, is uw plan te vergelijken met de 'verkoop' van het beheer van een stukje stad met 1100 huizen aan laten we zeggen de Roompot. Zij gaan de wijk 'moderniseren' en ze gaan het beheer van de openbare ruimte op zich nemen. Ze gaan dit doen als bedrijf, niet als de publieke zaak. U weet als volksvertegenwoordiging als geen ander wat het verschil is tussen beheer van een multinational en van een instantie die de publieke zaak vertegenwoordigd. De vraag is of een multinational hiertoe in staat zal zijn en de bestaande ruimtelijke kwaliteiten van diversiteit, robuustheid, linken van de schalen te onderhouden of op voort te bouwen. Het vastleggen van deze kwaliteiten betekent namelijk dat er niets anders verkocht zal worden dan het beheer, niet de exploitatie.

Afsluiting

De omgevingsvisie van Rotterdam heeft als motto 'veranderstad', maar het gevaar van goed kunnen omgaan met de dynamiek van snelle verandering is dat je voorbijgaat aan wat in de toekomst kwaliteit is en dat dat wellicht is wat er al staat, en dat als de vooruitgang verduurzaming is het misschien wel gebaseerd is op behoud en vernieuwing en niet op verkoop en modernisering.

Het balanceren van de belangen wordt gedaan op basis van deze omgevingsvisie en het omgevingsplan waarin de samenhang tussen ruimte, water, milieu, natuur, landschap, verkeer en vervoer, infrastructuur en cultureel erfgoed wordt vastgesteld.

De benadering van de gemeente is dat het recreatiepark een recreatie vlek is in de stad die door een professionele recreatie organisatie beheerd moet worden. Helaas gaat deze benadering voorbij aan de werkelijke situatie die te vergelijken is met andere recreatieparken. Het materiële en immateriële erfgoed van deze 'vlek' maken dit park uniek en verdient het om uit de vlek recreatie gehaald te worden en wordt gezien voor wat het is: een deel van de stad in haar diverse architectuur, hoge ecologische waarde en functionaliteit die aansluit bij een vorm van recreëren die door de ouderwetsheid hypermodern is in de trend van mindfulness, slow, leven met de natuur.

Op basis van deze argumenten willen wij graag bijdragen aan een plan waarin de 'verkoop' vervangen is door een 'gunning van beheer' aan de bewoners van de houten kampeerstad. In dat plan spreken we niet van 'modernisering' maar van 'verduurzaming' van de al hoge ruimtelijke, sociale, ecologische en economische waarden die vertegenwoordigd zijn in de houten kampeerstad aan zee.

P. v. Rijn

Mijn bijdrage gaat over

- De geestelijke en lichamelijke gezondheid van de bewoners van Recreatieoord Hoek van Holland
- De zorg van de bewoners voor elkaar.

Overigens zijn beide thema's onlosmakelijk met elkaar verbonden.

Piet van Rijn, gepensioneerd huisarts niet meer praktiserend.

De laatste 7 jaar van mijn carrière gewerkt, met veel voldoening, in de achterstandswijk Bloemhof, Rotterdam

L. Visser

Het Recreatieoord is pas Rotterdams Cultureel Erfgoed geworden.

Het is ons zeer dierbaar. Mijn familie zou het heel fijn vinden als het Recreatieoord zoveel mogelijk zou blijven, zoals het nu is.

De RAR heeft adviezen gegeven ter verbetering van de organisatie: het parkeren, vuilafvoer, handhaving van de regels, veiligheid.

We hebben het idee, dat er niet naar de RAR is geluisterd. Er lagen immers al plannen in een la.

De RAR stelde vragen over de exploitatie en de toekomstplannen, die vragen werden niet beantwoord. Er werd gesproken over details, de grote lijnen kwamen niet aan de orde.

Hoe serieus wordt de RAR genomen, die zat voor de kat z'n kont te praten.

Rens Visser

Y. Kouwenhoven

Participatie Frustratie

Hoe participatie voorafgaand een Collegebesluit en daarna onmogelijk gemaakt wordt

Meepraten over de boedel mag ook pas als de scheiding definitief is.

Onder andere over hoe de wethouders en hun staf de participatie tot nu toe frustreren, verantwoordelijkheden afschuiven en het "vuile" werk door de Raad laten doen.

En dat houden we aan tegen onderstaand citaat uit de collegetargets

target 14a: *"Significant meer Rotterdammers vinden aan het einde van deze collegeperiode dat ze meer worden betrokken in het meedenken over maatregelen in hun leefomgeving dan aan het begin van deze collegeperiode"*

Ook zal ik aan de hand van een aantal pijnlijke voorbeelden aangeven waar recreanten zelf pogingen hebben ondernomen tot participatie.

G. Klinkenberg

Inspreekmoment Recreatieoord Hoek van Holland

Gerben Klinkenberg

Alles van waarde is weerloos...

Staat daar op een gebouw aan de Blaak.

Wat zit er achter de verkoop van een recreatieoord?

Mooie woorden.

De waarde van woorden in het huidige bestuur, de duistere werkwijze van de vierde macht, de onaantastbare anonieme ambtenaar.

Moderniseren

Revitaliseren

Vierseizoenenbadplaats

'We kunnen het niet'

Exploitatietekort

Stakeholders

Participatieproces

'We kunnen het verkopen dus we gaan het verkopen.'

De argumenten van twee wethouders en een team verkoop samengevat in een paar woorden. Ik heb gepoogd om antwoorden op vragen te krijgen, via de mail. Het meest concrete antwoord was: 'Het is goed om de feiten te benoemen. De ambtelijke besluitvorming loopt soms zoals deze loopt.'

Blijkbaar is er ergens een handboek ambtelijke besluitvorming waarin staat dat je direct betrokkenen zo laat mogelijk en zo onvolledig mogelijk bij het proces betreft.

Ik heb, na een mailwisseling met team verkoop een mail gestuurd aan de burgemeester, over de gang van zaken. Dit is wat er gebeurde:

Mail aan A. Aboutaleb, burgemeester, 9 dec 15:54 uur

Geachte heer Aboutaleb,

In Rotterdam staat u bekend als een betrokken bestuurder met hart voor de stad en de Rotterdammers. Persoonlijk ben ik heel blij met een burgemeester die echt als burgervader optreedt. Ik wil u verzoeken om in het belang van de natuur in de duinen en de bewoners van het recreatiepark nog eens kritisch te gaan kijken naar de manier waarop de Gemeente Rotterdam de verkoop vorm heeft gegeven. Het lijkt erop dat de 1100 bewoners en het mooie stukje natuur in de duinen vermorzeld gaan worden in het grote belang van een ambtelijke projectgroep en de commerciële vakantiepark ontwikkelaars.

Als bewoner en eigenaar van een huisje op het recreatieoord Hoek van Holland wil ik u verzoeken om de verkoop niet plaats te laten vinden, of minimaal een half jaar uit te stellen om echt met bewoners in gesprek te kunnen gaan.

Ik heb daar een aantal redenen voor:

1. Bij alle parken die verkocht werden verloopt het proces hetzelfde: mooie verhalen tegen de bewoners en een jaar later huuropzeggingen en/of huurverhogingen met honderden tot duizenden procenten. De oorspronkelijke bewoners verdwijnen en het park wordt 'modern'. Overal hetzelfde concept. Kijk naar een luchtfoto van zo'n modern park en dan naar een luchtfoto van het recreatieoord. U ziet aangeharkte leegheid tegenover een groene oase in de duinen!

2. Hoewel er door ambtenaren al vanaf begin 2019 gewerkt wordt aan de verkoop is er tot op heden geen enkel overleg geweest met de bewoners. Tevens is er geen overleg geweest met de officiële gesprekspartner van de gemeente de RAR (Recreanten Advies Raad). Wel is er afgelopen zomer overleg geweest met drie projectontwikkelaars.

3. Pas op 3 nov jl zijn de bewoners en de RAR middels een brief op de hoogte gesteld van de plannen; 'toevallig' gaat de wintersluiting in op 1 november. . Of dit nu bewust of onbewust gebeurt maakt eigenlijk niet uit. Zo behoort je als ambtenaar of bestuur niet met mensen om te gaan. Hoe denkt u dat zo'n brief, op zo'n moment, bijvoorbeeld over komt bij ouderen na een moeilijk coronajaar met ook nog een tijdelijke sluiting van het oord half maart.....Hoe komt zo'n brief over bij mensen die twee weken daarvoor een huisje hebben gekocht of hebben laten vernieuwen?

4. Het was de bedoeling om in december de verkoopplannen door de gemeenteraad te laten goedkeuren. Toch mailt het team verkoop mij, op 8 dec: 'De belangen van de recreanten zullen ruimschoots aan bod komen.'. Dat is raar, want de belangen van de bewoners HADDEN al lang aan bod moeten komen. Zijn burgers dan inderdaad hamerstukjes geworden? Zijn ze onbelangrijk in het grote verhaal? Hoe past deze opmerking trouwens in de tijdlijn van de oorspronkelijke (verkoop)plannen, dan was er helemaal geen tijd geweest om welke belangen dan ook aan bod te laten komen.

5. In februari heb ik telefonisch contact gehad met de gemeente omdat ik van plan was om het interieur van ons huisje grondig te renoveren, wanden te isoleren, dubbel glas erin (goed voor het milieu...), de electra te vernieuwen en een nieuwe verwarmingsinstallatie aan te leggen. Voor een bedrag van ca 20.000 euro. Mij werd verteld dat ik voor interieur geen vergunning hoefde aan te vragen en dat ik dat gewoon kon doen omdat er aan de buitenkant niks veranderde. Mijn volgende vraag was wat de plannen waren voor de toekomst van het recreatieoord omdat ik geen grote investeringen ga doen voor een korte termijn. Mij is toen verteld dat er beslist (let op dit woord!) geen plannen waren en dat ik me geen zorgen hoefde te maken. Kortom: al het werk is uitgevoerd. Omdat ik de fatale fout heb gemaakt om een ambtenaar aan de telefoon te vertrouwen. Zo'n verbouwing doet niemand voor 1 jaar, je investeert op basis van een toekomstplan... In mijn ogen is er sprake van onbehoorlijk bestuur. De betreffende ambtenaar heeft het zeer waarschijnlijk niet geweten, omdat het misschien binnen het ambtenarenapparaat slechts bij een paar mensen bekend was. Maar de ambtelijke organisatie als geheel is wel verantwoordelijk. Er zijn mensen voorgelogen!

6. Tot eind oktober (letterlijk dagen voor de beruchte 3 nov brief) zijn er huisjes gekocht en verbouwd en nieuw gebouwd, dat mag alleen met expliciete toestemming van de gemeente. Kopers en (ver-)bouwers hebben gevraagd wat de toekomstplannen waren. Op concrete vragen over verkoopplannen is ontkennend geantwoord. Opnieuw: onbehoorlijk bestuur! Zo ga je als gemeente niet met mensen om.

7. Het recreatieoord is uniek. Een eeuw oud. Organisch gegroeid. Een groen paradijs in de duinen. Waarom moet dat getransformeerd worden tot een vakantiepark waar heel Nederland al mee vol staat of vol gezet wordt, met eenvormige vakantiechalets, met onderhoudsvrije plukjes groen, met een tropisch zwemparadijs met een nep Belgisch biertent ernaast. Dit unieke stukje Rotterdam verdient het niet om te worden vervangen door een eenheidsworst van de recreatieve projectontwikkelaar. Laat het grote geld niet iets unieks vernietigen. Alles van waarde is weerloos!

8. Team verkoop zegt dat de bestaande huurcontracten zullen worden gerespecteerd. Een lege huls omdat deze contracten een bescherming geven van een maand (mondelinge contracten) tot een jaar (schriftelijke contracten). Juist daar zit de angst ben woede bij de meeste mensen. Die contracten bieden namelijk geen enkele bescherming. Pensioenen en spaarpotten worden weggevaagd. Wederom: zo ga je als bestuur niet met mensen om. Waarom geen recht van opstal verlenen, of minimaal een HARVO.

9. Waarom wil de gemeente geen Recht van Opstal of HARVO (huurafhankelijk recht van opstal) verlenen? Met een HARVO geef je mensen de kans om hun investering over een periode van 10 of 20 jaar af te kunnen schrijven. Dat is normaal bij zulke investeringen. Zet RVO of HARVO in de verkoopvoorwaarden, dan geef je als gemeente je burgers bescherming. Team verkoop zegt: 'Deze constructie is uiteindelijk ter beoordeling van de nieuwe eigenaar maar zal in de voorgesprekken zeker op tafel komen.' Wees realistisch: Geen enkele projectontwikkelaar zal RVO of HARVO verlenen. Leg dit bindend op en het probleem is opgelost. Er is dan bescherming voor de bewoners, voor burgers uit Rotterdam!

Volgens mij behoort een overheid bescherming te bieden aan haar burgers. U kunt daarvoor zorgen. Geef de bewoners een kans, voorkom een armoedeval bij heel veel Rotterdammers. Velen hebben hun pensioen en spaargeld geïnvesteerd in iets wat door een pennenstreek van de gemeente in een jaar waardeloos kan zijn. Steun uw bevolking. Stem tegen, of stel de stemming minimaal een half jaar uit om in een zorgvuldig proces, samen met de bewoners te kijken naar een gezonde toekomst van een uniek recreatieoord. Met een eigen visie, met respect voor de duinen en de natuur.

Met vriendelijke groet,

Gerben Klinkenberg
Eefje van Etten

IJsselmondselaan 362
3064 AW Rotterdam

en blijde bewoners van Jonk 20 op het mooiste recreatieoord van Nederland.

Mail van team Verkoop 9 dec, 18:23 uur

Geachte heer Klinkenberg en mevrouw van Elten,

Bij deze bevestiging ik de ontvangst van uw mail aan de heer Aboutaleb, burgemeester van Rotterdam. De inhoudelijke onderdelen van uw mail zullen aan de orde komen in de bijeenkomst van maandag 14 december a.s. waarvoor u een uitnodiging heeft ontvangen. Beide verantwoordelijke wethouders zullen dan namens het College van B&W o.a. nader ingaan op uw vragen en zorgen.

Met vriendelijke groet,

Team verkoop recreatieoord Hoek van Holland.
Gemeente Rotterdam

Mail aan A. Aboutaleb, burgemeester, 10 dec, 09:17 uur

Goedemorgen beste lezer (m/v),

Uiteraard besef ik dat mails gericht aan het bovenstaande mailadres niet direct bij de heer Aboutaleb terecht komen en dat ze eerst door iemand anders gelezen worden.

Maar kunt u mij het volgende uitleggen:

- op 9 dec om 15:54 stuur ik een mail, bestemd voor de heer Aboutaleb
- op 9 dec om 18:23 ontvang ik een bevestiging van ontvangst van....hou u vast, ga zitten en haal diep adem: het team verkoop recreatieoord.....!

Dit bevreemdt mij in hoge mate.

Ik stuur een mail met een 'noodkreet' naar de heer Aboutaleb, een noodkreet over het handelen van een ambtelijk team, vanaf 2019 tot heden. Vervolgens krijg ik antwoord van juist dat team.

Stel:

Ik bel 112, omdat het Kralingse Bos in brand staat.

Ik vraag om me door te verbinden met de brandweer

Vervolgens krijg ik iemand van 'team verkoop Kralingse bos' aan de lijn.

Het team Kralingse Bos is in dit verhaal een team dat sinds 2019 bezig is met de verkoop van het Kralingse Bos, omdat daar een exploitatietekortje zit en ze er geen zin meer in hebben, dat lastige bos, met al die ouderwetse bomen. Niet meer van deze tijd! Hip en modern moet het worden! Een vierseizoenenbos, zonder lastige blaadjes. Zonder eekhoorns, want die zijn te gewoon en hebben geen hipsterbaard. Bah! Onderhoudsvrij. Ze hebben inmiddels uitgebreid gesproken met maar liefst drie commerciële partijen, die gespecialiseerd zijn in het laten afbranden van bosgebieden. Er is dus breed georiënteerd en er is een duidelijke visie op de toekomst. Er zijn plannen gemaakt en het bos zal er, als kale vlakte, straks gerevitaliseerd uitzien.

Op mijn vraag of ze willen komen blussen wordt geantwoord dat er over een paar dagen een inspraakavond komt, waar alle bosbewoners in 90 minuten hun mening kunnen geven via een door het team zelf gemodereerde chatfunctie.

Daar kan ik dan mijn vraag om de brandweer te laten komen neerleggen. Omdat mijn vraag in het belang is van alle bosbewoners. De vraag zal daar beantwoord worden. Misschien. Door de pyromaan van het team en door de verantwoordelijke wethouders.

Want er wordt ingezet op een breed participatieproces.

De verbinding wordt verbroken.

Ik vraag de heer Aboutaleb om hulp, omdat een team verkoop bezig is een uniek stukje Rotterdam te verkanselen.

Ik begrijp dat het team verkoop alle ambtelijke processen tot in de puntjes volgt, om straks bij de Hoge raad te kunnen aantonen dat alle processen juist verlopen zijn. Jammer voor de bosbewoners, want die tellen in die fase dan zeker niet meer mee. Het gaat dan nog alleen over de gevoerde procedures. Of die kloppen. En dat weet het team. Want zo verloopt het altijd. Ze hebben daarom de tijd. Procedures winnen uiteindelijk altijd van mensen.

Dus: ik vraag de heer Aboutaleb om hulp, omdat ik hem, binnen de gemeentelijke organisatie, zie als iemand die wel rekening kan en wil houden met mensen. Omdat hij de brandweerman kan zijn die het bos kan redden. Ik vraag niet om het zoveelste ambtelijke antwoord van team verkoop.

Graag ontvang ik van u een toelichting: waarom is mijn mail direct doorgestuurd naar team verkoop?

Tevens verzoek ik u om de mail alsnog onder de aandacht van de heer Aboutaleb te brengen. Als u dat niet doet, wil ik graag weten waarom en zal ik verdere stappen ondernemen. Het kan toch niet zo zijn dat snode plannen en werkwijzes verborgen worden gehouden voor de burgemeester...

Met vriendelijke groet,

Gerben Klinkenberg

En toen werd het stil. Geen reactie meer.

Daarna kwam de insprekavond' van 14 dec. Deel van het 'zorgvuldige participatieproces'. Het was ontluisterend. Het bleek een participatiemonoloog te zijn van twee wethouders, overtuigd van hun eigen gelijk.

I. Hendriksen

Geen samenvatting betoog ontvangen

D. Schuring

Aanmelding inspreekmoment Recreatieoord Hoek van Holland.

Beste gemeente Rotterdam,
Ik zal het kort en krachtig houden.

Mijn gezin heeft in 2005 een enorm trauma gekregen toen mijn oudste zoon een zwaar motorongeluk kreeg en daar oa zwaar hersenletsel bij opliep en ternauwernood aan de dood ontsnapte, hij is redelijk gerevalideerd naar omstandigheden maar kan niet veel zelfstandig (woont daardoor nog bij ons thuis), mijn vrouw en ik waren zeer verheugd met het huisje op recreatieoord Hoek van Holland omdat hij daar lekker kan rondlopen achter zijn rollator en bij sommige mensen aanspraak en sociaal contact hebt, dat is totaal anders dan in Rotterdam waar we wonen.

Er is de afgelopen 10 jaar alles aan het huisje en tuin vernieuwd om het voor ons en vooral voor mijn zoon aangenaam en toegankelijker te maken.

Daarnaast werd geopperd dat de gemeente Rotterdam de laatste gemeente is die nog een recreatieoord exploiteert, en zou daar heel trots op moeten zijn dat dit uitermate sociale project nog mag zijn in de zorg van deze mooie en zeer sociale gemeente.

Met vriendelijke groeten
Daniel Schuring

K. van der Stelt

Ik zal het over de volgende punten hebben:

- vier generaties op het kamp en op naar de vijfde
 - de mogelijkheden die een huisje biedt voor mij als chronisch ziek persoon.
 - de hoek als plek waar men hun mantelzorgtaken mee naar toen kan nemen of kan voortzetten.
 - contact met alle lagen uit de samenleving (tegengewicht bieden aan maatschappelijke segregatie).
 - diverse gemeenschap.
 - oogje in het zijl houden op hen die dat nodig hebben of een extra handje aanbieden (bijv. bij beginnende dementie of andere zorgbehoevenden)
 - roze gezinnen en veilig recreëren.
 - noodzaak voor verblijfsgaranties.
-

Son Verkerk

Son gaat in zijn eigen woorden vertellen wat er zo leuk is aan het kamp. Vriendjes, voetballen, zee; alle weekenden en vakanties zijn leuk!

Dus het moet vooral blijven zoals het is! En niet verkocht worden!

Groet, Luke

C. de Bruyn

Recreatiepastoraat al 4 generaties present op de Jeugdhaven/Zeehaven. Een initiatief van kerken. Visie ontwikkelt vanuit presentietheorie (Andries Baart) in oude wijkenpastoraat in Rotterdam

Een vrijplaats in ontmoeting, omzien naar elkaar; vanuit onvoorwaardelijke liefde in openheid om lief en leed te delen.

Tijdens recreëren, herscheppen, rust ruimte bieden voor het stellen van zingevingsvragen, wat er toe doet.

Ook een Welkom in ons huis met de vlag, koffie schenken, meewandelen, bezoeken van alleengaande en beheren van een gezamenlijke boekenkast.

MJ. Themans

Zie bijlage 2 verderop in dit bestand.

L. Derksen

Ik ben Lisette Elzerman-Derksen, 43 jaar, Rotterdammer die voor de liefde naar Drenthe verhuisde en haar huisje koestert als uitvalsbasis naar familie en vrienden, voor haar en haar gezin.

Ik zou graag inspreken namens vijf generaties op het oude kamp, deels er geboren, en grotendeels de liefde gevonden tussen kamp en dorp en de verkoop recreatieoord in de grotere ontwikkelingen van investeringsmaatschappijen: de gemeente snijdt zichzelf in de vingers.

Vijf generaties vrouwen hebben hun mannen laten kennis maken met hun huisje hoek, hun kinderen er deels geboren laten worden (oa mijn tante en mijn dochter, 7jr) en opgevoed- mijn moeder en haar zussen gingen halve jaren in de hoek naar school! Mijn eigen vriendengroep komt half van het kamp half uit het dorp en velen zijn onderling getrouwd en in of rond hvh gaan wonen. Dat zijn inmiddels aardig wat kids die er niet waren zonder huisje hoek.

De grotere ontwikkelingen

Ik kan dat duiden vanuit mijn beroepsachtergrond. Ik ben docent hbo (toegepast, ontwerpgericht) onderzoek en leer in de master Design Driven Innovation (NHL Stenden) studenten te kijken naar bewegingen in de systemen achter een probleem. Want een probleem is vaak onderdeel van een grotere beweging; en de oplossing is in de huidige complexe wereld meestal het begin van een nieuw probleem. Je moet het juiste perspectief brengen!:

De gemeente snijdt in haar eigen vingers en laat zich voor een karretje spannen: Het opkopen van toeristische plekken is een Europees fenomeen van investeringsmaatschappijen in de toeristische sector, logischerwijs (korte termijn) positief voor de gemeentes, nadelig voor de burger/bewoner. De taak van de gemeente gaat hier ten onder, nl voor de gemeente en haar burgers zorgen en diens belangen behartigen. Gemeentes die hiermee akkoord gaan hebben op korte termijn geld en minder bestuur en administratie, maar op de lange termijn minder zeggenschap over de inrichting van de gemeenschap rondom het eigendom van een groottoeristisch beheer; het wordt op- en doorverkocht om de symbolische papieren waarde, niet om wat het echt voorstelt in de gemeenschap en wat de gemeente echt zou moeten besturen en bewaken: de lokale burgers en hun economie, hun leefbaarheid, hun natuur. Dat licht ik graag op verzoek nader toe.

Ik was in het verleden (2008-9) ambtenaar bij controledienst ASR van Rotterdam, en wat het bestuur hier doet, druist tegen de eed in die ik aflegde. En past bij de financiële ellende die ik gezien heb bij de dienst Sport en Recreatie... al jaren een beerput van onoverzichtelijkheid!

P. Fontijne

Geachte leden van de gemeente Rotterdam.

Op 1/12/20 heeft de gemeente Rotterdam middels een schrijven mede ondertekend door burgemeester Aboutaleb geantwoord op de brief van de ombudsvrouw mr. Zwaneveld waarin zij vroeg sinds wanneer de gemeente bezig was met de voorbereiding op de voorgenomen verkoop van het recreatie oord Hoek van Holland.

Het antwoord was " de eerste stap in een proces als dit wordt altijd door het college genomen. Pas als het gemeente bestuur de richting heeft bepaald, kan het gesprek met externe belanghebbende worden opgestart. Dit is op 3 november 2020 gebeurd"

Tijdens de vergadering Commissie Bouwen, Wonen en Buitenruimte op 13 januari van dit jaar heeft dhr van Schaik gemeenteraadslid van de fractie Leefbaar Rotterdam het woord gericht aan de voorzitter, de commissieleden en mn wethouder Kasmir en wethouder Kurvers en gevraagd waarom hij niet op de hoogte was gebracht over het feit dat er al in het voorjaar 2020 door het college met een aantal marktpartijen een rondje was gedaan over de op handen zijnde verkoop van het recreatieoord Hoek van Holland.

Mijn vraag is dan ook of er inderdaad reeds in het voorjaar 2020 met een aantal marktpartijen hierover gesproken is. En waarom dit advies hierover niet openbaar is gemaakt zoals dhr. Van Schaik memoreerde.

W. Boon

Over: aanbesteden, onderhands en vervreemding exploitatie

In mijn insprek tijd zal ik u langs een aantal door de wethouders en hun staf gebruikte termen en begrippen voeren. Ik zal ingaan op de zin en onzin van die sommige van die termen en het gebrek aan duiding of verheldering daarbij.

Na alle voorlichting door de wethouders en hun staf en welke vorm dan ook, zijn er vele onderwerpen en termen die of zeer vaag en onduidelijk zijn en vele onderwerpen die (ook na herhaaldelijk vragen, de daarop

volgende toezeggingen door de ambtelijke staf en vervolgens nooit werden geleverd) nooit duidelijk gemaakt.

Misschien dat de wethouders en hun staf (en het Verkoopteam) nu eindelijk eens kunnen vertellen wat modernisering, een professionele partij en welke ontwikkelopdracht er ligt. Dat moet na bijna twee jaar sinds het instellen van een Verkoopteam toch wel bekend zijn?
Of hebben die wethouders iets te verstoppen?

C. Kouwenhoven

Samenvatting Kouwenhoven C, Verblijfsgarantie, huur, ROV, HARVO

Beste raadsleden,

Ik wil u deelgenoot maken van mijn verbazing over de mismatch tussen de aankondigingen in de brief van 3 november van de wethouders en het proces zo als ik het zich nu zie voltrekken.

Met vriendelijke groet,

Carel Kouwenhoven

M. Jongbloed

Verenigingen

Mijn naam is Martin Jongbloed en ik ben voorzitter van de Poort van Europa. Vandaag wil ik u graag een beeld schetsen van ons Recreatieoord met heel veel diverse bewoners, met even zoveel meningen en verenigingen. Toch is het al enige tijd gelukt om met al die verschillende verenigingen samen met de RAR alle neuzen dezelfde kant op te krijgen in een RAR+ en een flinke actiegroep. Iedereen die het dossier Recreatieoord kent, weet dat het in het verleden aardig kon spoken op het recreatieoord. Verschil van meningen binnen verenigingen vormden de basis voor afsplitsingen en deze zorgen vervolgens maar al te vaak voor de nodige animositeit. Deze onderlinge strijd heeft zo'n 10 jaar geleden uiteindelijk geleid tot het initiatief van de gemeente Rotterdam om de Recreanten Advies Raad te richten.

Er kwam daarmee wel een flink aanbod van belangenvertegenwoordigers op het Recreatieoord die allemaal een podium opeiste hetgeen ons bij eerdere verkoop pogingen van de Gemeente lelijk in de weg zat. Gelukkig is dit verleden tijd en is het goed om te weten dat al voor die zwarte dag op 4 november 2020 (waarin het besluit tot verkoop door de brievenbus viel) sprake was van verregaand samenwerking van alle verenigingen en de RAR.

Die zwarte dag op 4 november 2020 heeft de noodzaak tot samenwerking van alle verenigen en RAR aangetoond en zo zijn uiteindelijk zijn alle verenigingen en de RAR een verbond aangegaan en hebben zich nog verder versterkt met een aantal getalenteerde bewoners die gezamenlijk het actiecomité en de RAR+ te vormen en samen met een groot aantal betrokken bewoners de strijd aan gaan tegen het naderende onheil.

K. de Jong

Ik ben Keimpe de Jong, 64, Rotterdammer, als musicus werkzaam in het theater, de jazz en in culturele projecten met name voor kinderen.

Ik heb met mijn vrouw sinds juni 2020 een huisje op het recreatie-oord, bekostigd van mijn gespaard "pensioen".

Ik zou het met de commissie willen hebben over 'modern en duurzaam toerisme', en de mogelijkheden om dat vorm te geven op het recreatie-oord.

Modern en duurzaam toerisme is voor mij:

Toerisme dat gaat over welzijn in plaats van consumptie, over gezondheid, rust en verrijking in plaats van verspilling, vervuiling en vernieling.

Ik denk dat modernisering van het park kan -en moet- zitten in een nieuwe kijk op deze vorm van toerisme. En zolang we het park nog "in eigen hand" hebben, kunnen we die toekomst zelf bepalen: op het terrein van energiehuishouding, natuurbewoud, inclusiviteit, cultuur en ja, zelfs educatie.

Ik hoop de commissieleden warm te krijgen om opnieuw naar de functie van ons recreatieoord te kijken dat nu al een eeuw lang zo'n speciale plek heeft in Hoek van Holland, in Rotterdam, in Nederland.

Geef het niet weg, maak er wat van! Dat is toch veel Rotterdamser?

Th v. Eijck

Geachte Commissie,

Eerst maar even wie ik ben. Ik ben Theo van Eijk. Geboren en getogen Rotterdammer en van 1970 – 2007 woonachtig geweest in Hoek van Holland. In mijn werkzame leven ben ik 25 jaar (1977 – 2002) werkzaam geweest binnen de directie van een Rotterdams familiebedrijf. In Hoek van Holland ben ik actief geweest voor het CDA als deelraadslid, als dagelijks bestuurder en vijf jaar als voorzitter van de deelgemeente. In die periode mocht ik van 2002-2007 ook voorzitter zijn van de Rotterdamse afdeling van het CDA. In 2007 ben ik burgemeester geworden van de gemeente Medemblik en verhuisd naar Nibbixwoud (gemeente Medemblik). En nu met pensioen...

Mijn interesse voor het onderwerp heeft twee redenen. Allereerst was ik voorzitter van de deelgemeente Hoek van Holland ten tijde van de eerste problematiek rond de brandveiligheid van het recreatieoord. Het recreatieoord was toen een deelgemeentelijke bevoegdheid en in overleg met burgemeester Opstelten en de brandweer hebben wij toen samen met vertegenwoordigers van het recreatieoord oplossingen gevonden voor de toen bekende problematiek. Daarnaast hebben wij sinds enkele jaren ook een huisje op het recreatieoord. Ik ben dus nu ook belanghebbende. Wij komen nog wekelijks in Hoek van Holland voor bezoek aan vrienden, familie en de 95 jarige moeder van mijn vrouw. Wij genieten dan van duinen, strand en zee en gebruiken het huisje op het recreatieoord als uitvalbasis en vertoeven er dus van maart tot oktober vrijwel elk weekend.

Ik ken het verleden, begrijp college en raad van Rotterdam, ken de cultuur op het recreatieoord en ben altijd op zoek naar oplossingen. Het lijkt een logische wens van college en raad om de modernisering van Recreatieoord en Camping in Hoek van Holland vorm te geven. Gezien de Wet Markt en Overheid is het begrijpelijk om als lokale overheid een dergelijke faciliteit niet (meer) te willen exploiteren. Daarnaast is een update naar de huidige veiligheidsnormen geen onbegrijpelijke wens. Ook is de wens om de uitstraling en faciliteiten van het recreatieoord naar huidige standaarden te brengen een te billijken standpunt. Mooi om te horen dat de functie van recreatieoord en camping niet ter discussie staat en dat financieel gewin geen uitgangspunt is!

Het is wel zeer de vraag of een verkoop van het gehele terrein aan derden een gewenste oplossing is en noodzakelijk voor een oplossing van de benoemde problematiek. Verkoop aan een marktpartij geeft veel sociale onrust onder de huidige gebruikers. De huidige contracten worden elk jaar verlengd en zijn per jaar opzegbaar. Bestuurders en politici bezweren de belangen van de gebruikers te waarborgen. Dat is mooi, maar de huidige contracten geven die waarborgen niet. Integendeel. Het is dus aan de politiek om die waarborgen bij een eventuele aanbesteding vorm te geven. In het huidige contract kan de (nieuwe) verhuurder het contract opzeggen "indien dit naar het oordeel van de verhuurder noodzakelijk is op grond van het algemeen belang." Het zou mooi zijn als zaken die dit 'algemeen belang' dienen aparte besluitvorming in uw gemeenteraad behoeven, ook in de toekomst.

Het is niet duidelijk of en waar de huidige afspraken over brandveiligheid en bouwvoorschriften aanscherping behoeven. Afspraken uit het verleden worden door alle partijen nageleefd. Beter is eerst te bezien welke verbeteringen gewenst zijn en op welke manier die in de tijd vorm gegeven kunnen worden. Er lijken nu geen argumenten om verkoop en/of ontruiming voor te staan n.a.v. brandveiligheid of bouwvoorschriften. Ik kan mij voorstellen dat het noodzakelijk kan zijn in de toekomst enkele percelen op te offeren aan veiligheid, infrastructuur o.i.d.. Maar het lijkt wenselijk uit te sluiten dat onnodig contracten worden opgezegd teneinde de belangen van de huidige huurders te waarborgen. De gemeenteraad kan dat afdwingen bij de randvoorwaarden van de aanbesteding.

Hoewel ik de uitgangspunten van college en raad begrijp is het mij niet duidelijk waarom er voorgesteld werd zonder uitvoerig overleg met berokkenen in te grijpen. Als gebruiker van het recreatieoord en als ervaringsdeskundige kan ik stellen dat snel en direct ingrijpen mij overbodig en onwenselijk lijkt. Er is geen onrust of opstootjes, er wordt voldaan aan de afspraken m.b.t. de brandveiligheid, er zijn de laatste jaren veel vernieuwingen doorgevoerd, etc. Geen directe reden onverwijld in te grijpen. Daarnaast is de ervaring dat eventuele verbeteringen aan recreatieoord en camping op een constructieve wijze met vertegenwoordigers van recreanten kan worden besproken en mogen noodzakelijke kosten worden doorbelast aan de gebruikers. Mijn persoonlijke ervaring is dat in overleg veel mogelijk is.

Ik kom tot een conclusie. De wensen van de gebruikers zijn duidelijk. Langdurige verblijfsgarantie, behoud van investering/economische waarden, behoud karakter recreatieoord, beheersbare stijging van kosten. Deze wensen lijken niet te conflicteren met de wensen van college en raad. Integendeel. De redenen van college en raad zijn helder. Andere beheersvorm, verbeterde veiligheid, moderne uitstraling, vierseizoenen badplaats met behoud van functie en zonder financiële noodzaak. Belangrijk is dat alle partijen de wensen van elkaar accepteren en respecteren. Om dan in gezamenlijkheid tot een plan van uitvoering te komen waarin de wensen van beide partijen een plek hebben gekregen. Ik ben er van overtuigd dat het mogelijk is om gezamenlijk tot een oplossing te komen. Mijn wens is dat de gemeenteraad van Rotterdam het college vraagt te onderzoeken of de gewenste maatregelen m.b.t. recreatieoord en camping gezamenlijk met vertegenwoordigers van de RAR kunnen worden vormgegeven in een plan van aanpak. Te wachten met de aanbesteding van de uitbesteding van het beheer van recreatieoord en camping totdat duidelijk is of dat plan van aanpak zal leiden tot de gewenste verbeteringen. De eerder benoemde waarborgen voor huidige gebruikers en het te maken plan van aanpak kunnen dan leidraad zijn voor een nieuwe beheersvorm en een nieuwe beheerder. Gezamenlijk kan gezocht worden naar een beheersvorm en naar een beheerder waarbij alle wensen van gemeenteraad en recreanten zijn gewaarborgd. Zodat er nog vele jaren door tevreden recreanten op recreatieoord en camping genoten kan worden van de mooie faciliteiten die Hoek van Holland te bieden heeft!

Ik hoop met bovenstaande een bijdrage te hebben geleverd aan een oplossing van het probleem. Eventueel ben ik zeker bereid daar verder bij betrokken te zijn. Mocht mijn inzet ergens gewenst zijn dan ben ik daarvoor beschikbaar.

Ik wens de gemeenteraad van Rotterdam en de RAR veel wijsheid toe!

Met hartelijke groet,
Theo van Eijk

J.Buijsman

John Buisman, de SHERRIFF

Een gemeente die nu voor de vierde, of is het alweer de vijfde, keer probeert van het recreatieoord af te komen.

Die besluiten van het College terugdraait, die uitspraken van wethouders en moties van de gemeenteraad vergeet.

Iedere keer opnieuw.

Oude wijn in nieuwe zakken

Hoe betrouwbaar is die gemeente?

Bijlage 1: R.F. Schürmann

Betreft: het Recreatieoord, Hoek van Holland

7 april 2021

Aan de lezer,

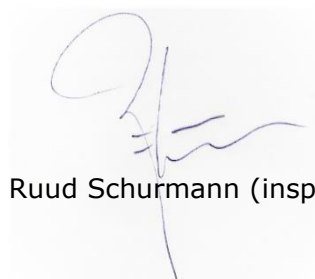
Naar aanleiding van de brief van 3 november 2020 (kenmerk; 3708609) van de wethouders Said Kasmi en Bas Kurvers een bijdrage om het slepende dossier recreatieoord Hoek van Holland mogelijk tot een oplossing te brengen.

Aanbevelingen voor het gemeentebestuur van Rotterdam:

- 1) Geef de recreanten, maar neem ook als gemeente zelf, de nodige tijd om alle vormen van ander beheer te onderzoeken.
- 2) Maak zo snel mogelijk het laatste stukje metro af. Denk na over dubbel grondgebruik.
- 3) Besteed de tijd en creativiteit nu aan het opstellen van een langetermijnvisie voor de waardevolle kuststrook van Hoek van Holland in plaats van ad hoc handelen.

Ter inspiratie en succes.

Met vriendelijke groet,

Ruud Schurmann (inspreker 16)

Els Kwaks

Ruud en Els hebben samen ruim 10 jaar een huisje op het kamp aan de Aak 43. Als bij toeval verschalkt, dus niet via ouders of voorouders doorgegeven. Ruud is al een tijdje gepensioneerd. Voorheen was hij stedenbouwkundig adviseur bij de toenmalige Rijksdienst voor de Monumentenzorg (nu RCE). Els heeft een eigen bureau en doet redactiewerk. Ook wij genieten veel van de plek met veel zee, strand en ruime duinen zo nabij. Meer dan dat is ook niet nodig.

Gemeente Rotterdam

College van Burgemeester en Wethouders

Bezoekadres: Stadhuis Coolsingel 40
3011 AD Rotterdam
Postadres: Postbus 70012
3000 KP Rotterdam

Website: www.rotterdam.nl
E-mail: informatiebeheer@rotterdam.nl
Inlichtingen:
Telefoon: 14010

Portefeuillehouder: S. Kasmi en B. Kurvers
Cluster:
Ons kenmerk: 3708609

Datum: 3 november 2020

Retouradres: Postbus 70014, 3000 KS Rotterdam

H.E.M. Kwaks

Betreft: Verkoop Recreatieoord Hoek van Holland

Geachte heer, mevrouw, Kwaks,

U ontvangt deze brief omdat u vaste recreant bent op het Recreatieoord Hoek van Holland. Als eigenaar van een huisje of stacaravan maakt u misschien al decennialang lang gebruik van deze bijzondere plek. Maar u ziet en merkt ongetwijfeld ook dat het recreatieoord en de bijbehorende camping al jarenlang aan verbetering en modernisering toe is.

Toekomstbestendig

Rotterdam heeft een visie op de toekomst van Hoek van Holland als vierseizoenenbadplaats 'Rotterdam aan zee'. Daar hoort ook een toekomstbestendig recreatieoord bij. Een modern en veilig park met voldoende faciliteiten dat recht doet aan geschiedenis én toekomst. Zo'n modernisering leidt niet alleen tot verbeteringen voor u als recreant, maar ook voor het Rotterdamse dorp Hoek van Holland, de Hoekenezen, ondernemers en bezoekers.

Kostendekkend

www.rotterdam.nl. Spreekt u liever iemand telefonisch dan kunt u bellen naar 14010.

Met vriendelijke groet,

Bas Kurvers
Wethouder Bouwen, Wonen &
Energietransitie gebouwde omgeving

Said Kasmi
Wethouder Onderwijs, Cultuur & Toerisme

Waarover gaat het nu?

Het hoofdonderwerp van de brief betreft: *Verkoop recreatieoord Hoek van Holland*.

Maar gaat het wel over verkoop en is verkoop wel de enige optie?

Dit bijna 100-jarige oord is helaas al heel lang een hoofdpijndossier, waarvan wij de indruk hebben dat de gemeente ervan af wil. De afdeling waar dit oord onder valt, kan de beheertaak kennelijk niet aan. De Wet Markt en Overheid, waarop de wethouders zich steeds beroepen, sluit de exploitatie van een recreatieoord absoluut niet uit, maar het moet wel kostendekkend zijn.

Bij het woord verkoop van een object denk je dat je als koper ook volledig eigenaar wordt van zowel de goederen als de ondergrond. Maar dat blijkt niet zo te zijn. De gemeente blijft eeuwigdurend eigenaar van de grond en draagt het vruchtgebruik hiervan over. Het gaat dus over het overdragen van een bovengrondse last.

Het woord *recreatieoord* is een historisch zo gegroeide benaming. Stel, je herbenoemt recreatieoord tot *vrijetijdsplek*, zoals speelplaatsen, kinderboerderijen, hertenkampen et cetera, of tot *volkstuintencomplex* dan valt dat allemaal in prima (soms gedeeld) beheer bij de gemeente. Fysiek lijkt de Houten Kampeerstad qua opzet en bebouwing op een uit de kluiten gewassen volkstuintencomplex. Een toekomstbestendig recreatieoord wordt gemaakt door betrokken mensen en niet door keurig gerangschikte standaardhuisjes.

Als feitelijke verkoop dus niet aan de orde is, ontstaat er ruimte om te onderzoeken of het beheer en exploitatie van het kamp ook anders zou kunnen waarbij inbreng van de recreanten cruciaal is en metterdaad ingebed kan worden. De gemeente heeft haar eigen creatieve Kenniswerkplaats om maatwerkideeën op te doen. Substantieel verdienen aan de verkoop is immers – volgens de brief – geen uitgangspunt.

Kortom, probeer los te komen van de flamboyante lobby of de unsolicited proposals van welke zomerhuisjesexploitant dan ook. Bezie het slepende probleem eens met een volstrekt andere en vooral ruimere blik.

Wat is gewenst?

Een ruimere blik en dat kan! De belangrijkste zin in de brief van 3 november staat in de tweede alinea: *‘Rotterdam heeft een **visie** op de toekomst van Hoek van Holland als vierseizoenenbadplaats’*. Wat is eigenlijk de idee achter een vierseizoenenbadplaats?

Langs onze kust zijn er her en der vierseizoenenbadplaatsen en die zijn in de winter net zo uitgestorven als het winderige De Hoek. Mogelijk dat de recreatieve plannen rondom de metro-eindhalte daarin iets gaan veranderen en enige soelaas bieden aan de Hoekse ondernemers en bevolking. Het gemiddelde inkomen van de Hoekenees is overigens al hoger dan dat van grote delen van Rotterdam (zie www.allecijfers.nl/wijk/hoek-van-holland-rotterdam). Volgens de Gebiedsvisie van de Deelgemeenteraad willen de Hoekenezen zelf bij voorkeur een dorp blijven met haar besloten eigenheid.

Het zou geloofwaardiger en ook eerlijker zijn als het college van Rotterdam, zich nu niet achter allerlei losse ontwikkelingskansen en gefragmenteerde visies voor Hoek van Holland zou verschuilen als legitimatie om het recreatieoord te verkopen!

Het verkwanzelen van een in uw beleving onogelijk oord maakt van Hoek van Holland echt niet plots een hoogwaardige vierseizoenenbadplaats die bijdraagt aan landschappelijke en stedenbouwkundige wensen. En een zwembad is er al.

Dus voor wie is een plan voor noodzakelijke modernisering, meer faciliteiten en kwaliteitsverbeteringen van het recreatieoord eigenlijk bedoeld, nodig en/of gewenst?

Wat vraagt dit van de Rotterdamse bestuurders?

Hoek van Holland ligt letterlijk in de uiterste zuidwesthoek van Zuid Holland. De Hoekse kuststrook met haar ruige duingebied, royale strand en weidse zee vraagt om een **visie** die zowel Hoek van Holland op de kaart kan zetten en als Nederland kan verrijken. De nota TROP, waarop de wethouders zich beroepen, geeft daarin geen houvast of inspiratie. Recent is de kuststrook aangemerkt als 'Nationaal Park van Wereldklasse'. De Provinciale Structuurvisie en het Ontwikkelingsplan Waterweg Centrum zijn nog steeds valide. Nieuw is de nota van Strand naar Stad. Daarnaast lopen er plannen voor energieopwekking en CO₂-storage (het Porthos Project) op zee.

Van een grootstedelijk bestuur mag je grootse visie en lef verwachten. De idee om een deel van de A20 te vergroenen of wegen te overbouwen met wonen toont bijvoorbeeld dat die creativiteit en durf er wel degelijk is. Het visionaire Plan Waterman uit 1980 zou in deze tijd zo weer kunnen worden opgepoetst. Lees het onderliggende boek *Building with Nature* van Honzo Svasek maar weer eens. En in het verlengde daarvan zou Rotterdam bijvoorbeeld het Dynamic Tidal Powerproject kunnen helpen ontwikkelen.

Als de gemeentebestuurders echt een serieuze visie hebben hoe van Hoek van Holland een bijzondere badplaats te maken, dan moet er wel wat meer gebeuren dan het recreatieoord in een vloek en een zucht van de hand doen. Plannen genoeg op de plank.

Een overkoepelende visie is in de brief van 3 november niet te vinden. Niets belemmert het gemeentebestuur om ruim, groots en met lef over de verdere ontwikkeling van Hoek van Holland na te denken.

Mogelijke aanbevelingen

1) Geef de recreanten en neem als gemeente ruim de tijd om eigen voorstellen uit te werken en zie of andere beheersvormen binnen de gemeente ook mogelijk zijn. Begin bijvoorbeeld met het weghalen van het seizoenskamperen uit het recreatieoord en geef deze badplaats een mooi ontworpen, royaal aangelegde kampeerplaats elders. In tijd maakt dat weinig uit. Deze kwestie sleept immers al jaren. Daarmee wordt ook de sterk levende idee weggenomen dat de deal al lang en breed beklonken zou zijn.

2) Volgens planning is in 2022 het laatste stukje metro af. Daarvan zullen de bewoners en ondernemers van Hoek van Holland pas écht profiteren. Het ontwerp Strandplein is recent goedgekeurd. Wellicht is ook dubbel grondgebruik van dit stukje metro van 33 miljoen mogelijk. Het is nogal kort door de bocht om te veronderstellen dat de beoogde nieuwe gebruikers van een leuk opgedirkte Houten Kampeerstad straks een forse economische impuls zullen inbrengen.

3) Zie Hoek van Holland niet als een winderige uithoek van Rotterdam, maar als een kans en uitdaging. Besteed nu tijd en denkkraft aan het formuleren van een goed doordachte langetermijnvisie voor dit stuk unieke kust. Inspirerende eerdere visies zijn er genoeg, maar soms verzand en vaak fragmentarisch uitgevoerd. Haal de grootse vroegere plannen voor het gebied weer op. Zoek in samenwerking met Rijkswaterstaat, Zuid-Hollands Landschap en Provincie naar de vele kansen voor verrijking van kust en natuur en daarmee uiteindelijk ook voor een duurzaam toerisme.

Creëer ruimte en tijd voor het boetseren van de beoogde nieuwe eclatante, ravissante, imposante, luxe, vierseizoenenbadplaats 'Rotterdam aan zee'. Heb lef!

Diverse VISIES over Hoek van Holland

Hoek van Holland is ontstaan in 1864 ten tijde van het graven van de Nieuwe Waterweg. Inmiddels heeft Hoek van Holland zo'n 10.000 inwoners. Het dorp is op 1 januari 1914 aan de gemeente Rotterdam toegevoegd. Al vanaf 1923 brengen veel Rotterdammers het zomerseizoen door in eigen, houten huisjes op Recreatieoord Hoek van Holland. De huidige – wellicht wat gefragmenteerde – verschijningsvorm van Hoek van Holland is het resultaat van de bemoeienis van Defensie, Rijkswaterstaat, Haven Rotterdam, de ministeries VROM & VW, Domeinen, Stena-lijn, NS-spoorwegen, strandexploitanten enzovoort die allemaal hun eigen belang in en visie op de badplaats hadden en hebben.

In willekeurige volgorde een greep uit de plannen voor deze uithoek van Rotterdam. Veel van deze plannen spelen in op de aanwezige rijkdom en rust van dit gebied.

**Uitvoeringsplan Hoek van Holland, Stadsontwikkeling Rotterdam.*

Een vrij conserverend plan met als hoofdkenmerk en als expliciete wens het behoud van de eigenheid van zowel het dorp als haar bevolking.

**Provinciale Structuurvisie op Zuid-Holland, Provincie Zuid-Holland.*

Opmerkelijk in deze structuurvisie is de aandacht voor integrale ruimtelijke ontwikkeling van de kustzone samen met andere rijkspartners. Aandacht voor veiligheid en uitbouw van de kust, gecombineerd met de ontwikkeling van de badplaatsfunctie.

**Masterplan voor het Dorpscentrum, Deelgemeente Hoek van Holland.*

Een kleinschalige aanzet om het weinig aantrekkelijke centrum flink te verbeteren.

**Ontwikkelingsplan Waterweg Centrum, Stadsontwikkeling Rotterdam.*

Een mooie aanzet om het dorp te herstructureren en meer body te geven. Veel aandacht voor de unieke combinatie van strand, cultuur, zeescheepvaart, natuur en rust.

**Masterplan Rotterdam aan Zee, Lokale projectontwikkelaars.*

Plan rondom strandplein met veel aandacht voor de natuur en duinlandschap en de mogelijkheden om daar recreatieve functies in te passen.

**Kansen voor Hoek van Holland, (TROP) Gemeente Rotterdam.*

Aandacht voor de recreatieve mogelijkheden binnen het Hoekse gebied.

**Plan Waterman, Stadsontwikkeling Rotterdam (zie ook artikel AD 26 januari 2021).*

Een voor die tijd spectaculair plan vooral gericht op verdere kust- en natuurontwikkeling en de kansen die daarmee ontstaan om De Hoek als badplaats verder te ontwikkelen met onder andere een nieuwe badplaats aan zee. Dit plan vormt een voorloper van de idee voor de zandmotor en zou in deze tijd zo weer kunnen worden geactiveerd.

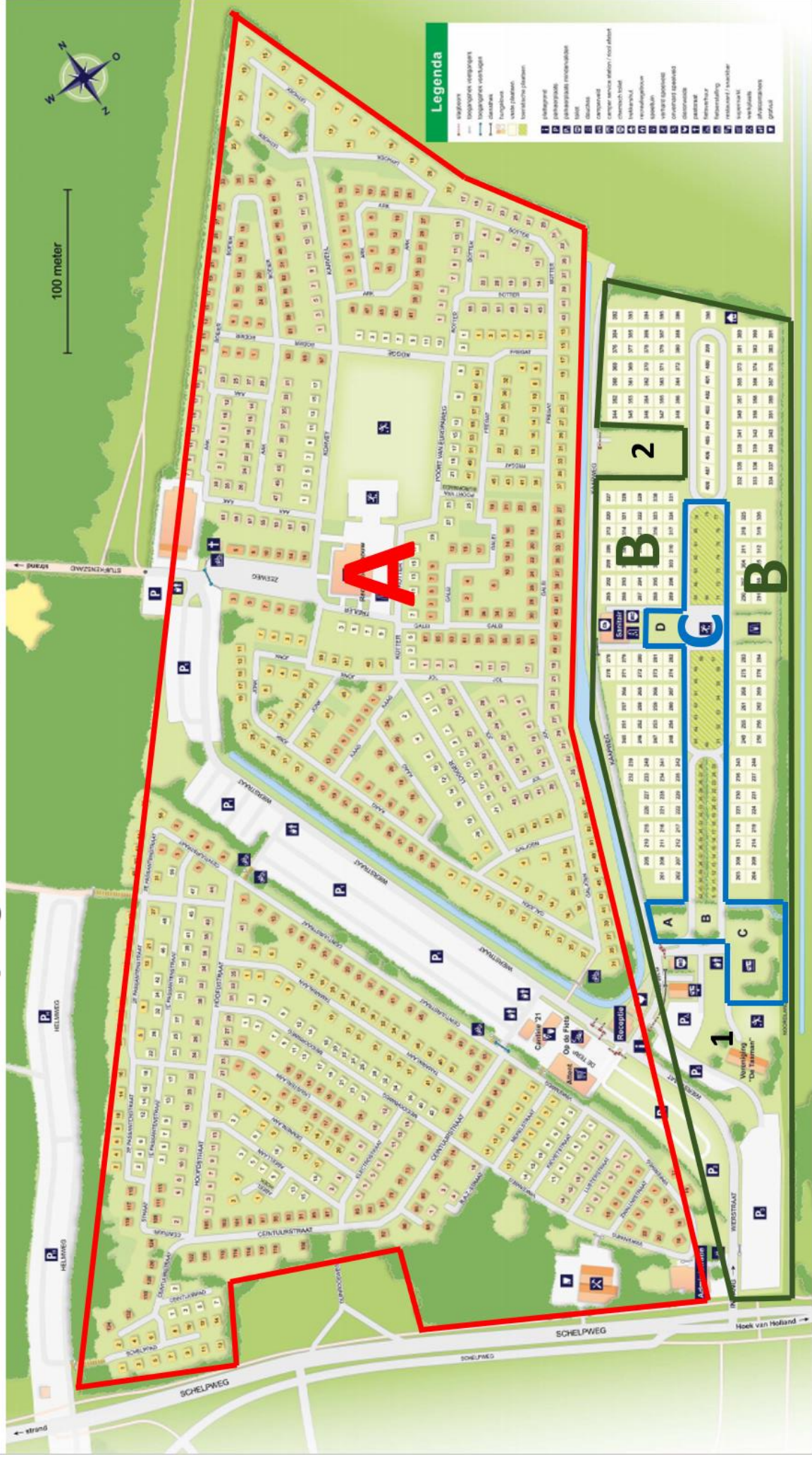
**Getijdendijk voor de kust langs. Stichting Dynamic Tidal Power. In ontwikkeling.*

**Metro aan Zee, Stadsontwikkeling Rotterdam. Inpassing verlengde metrolijn tot aan strand en ontwikkeling en uitbouw Strandplein.*

**Van Strand naar Stad. Ontwikkelingskansen rond Hoekse lijn. Van Rotterdam, Schiedam, Vlaardingen en Maassluis. Mooie ontwikkelingskansen voor Hoek van Holland.*

**Recreëren in houten huisjes op recreatieoord Hoek van Holland, Kenniscentrum Immaterieel Erfgoed Nederland. (zie ook de twee boeken geschiedenis Houten Kampeerstad) Recente aanwijzing van het recreatieoord tot Immaterieel Erfgoed. Betiteling 'Echt Rotterdams Erfgoed' door Museum Rotterdam.*

Recreatieoord en camping Hoek van Holland

Huidige situatie

Het recreatieoord Hoek van Holland/Wierstraat 100, 3151 VP Hoek van Holland is ca.35 hectare groot. Het terrein telt nu plusminus 900 huisjes (zie op de kaart A), plusminus 200 stacaravanplaatsen (zie op de kaart B), 100 tot 150 passantenkampeerplaatsen (zie op de kaart C). Er zijn totaal ongeveer 840 parkeerplaatsen. Aansluitend op het stacaravanterrein ligt een leegstaande boerderij (1) en een tuinterrein aan de Kaapweg (2). Het beheer van recreatieoord vergt volgens de Teamleider Verblijfsrecreatie ca. 8 fte en in het hoogseizoen 17 fte of meer.

Het seizoenskamperen is een zeer arbeidsintensief aandeel in het terreinbeheer.

Mogelijke stappen naar een andere beheersvorm

- 1) Ontkoppel** het houten huisjesdeel (A) van het gebied met stacaravans en kampeerplaatsen (B/C). Het zijn nu al twee gescheiden terreinen.
- 2) Haal** de passantenkampeerplaatsen (C) **weg** uit het deel met stacaravans (B).

Vervolgens ...

3) Herbenoem het houten huisjesdeel (A) tot bijvoorbeeld *Volkstuinencomplex*. Qua bouw en uitstraling is de Houten Kampeerstad in feite al een uit de kluiten gewassen volkstuincomplex. Het terrein komt daarmee te vallen onder de Dienst Stadsontwikkeling. Het beheer zou kunnen overgaan naar de Stichting Volkstuinen in Nederland (zie www.tuiniereninrotterdam.nl) of naar de Stichting Natuurstad Rotterdam die op een vergelijkbare manier natuur- en educatietuinen beheert.

4) Herbenoem het stacaravanterrein (B) tot terrein voor 'Tiny Houses'. Daarmee komt ook dit deel onder stadsontwikkeling te vallen. De huidige stacaravans blijven staan. Tiny houses zijn een opkomend fenomeen en worden jaarrond bewoond. Zij zijn fysiek en technisch naadloos in te passen op de leegkomende passantenkampeerplaatsen (C).

Vervolgens ... de kust van De Hoek is meerdere mooie campings waard ...

5) Ga samen met de deelgemeente Hoek van Holland, Zuid-Hollands Landschap, Stichting Duinbehoud en anderen op zoek naar een (duin)terrein waar een nieuwe royale natuurkampeerplaats zou kunnen worden gerealiseerd.

Onderzoek daarvoor bijvoorbeeld de mogelijkheden in De Hoekse Bosjes, het Groene Strand, het Vafamil-terrein, de Dixhoorn-driehoek, de Vinetaduin en de Roomse Duinen, terreinen die allemaal op de rol staan om te worden heringericht. Wie weet kan/mag de oude Defensiecamping weer worden heringericht met de pront boven de duinen uittorende oude Troposcatter als landmark voor het nieuwe kamperen.

6) Zoek ook terreinen waar campers een plek kunnen vinden. Campers zijn mobiel en kunnen bijna overal wel een plekje vinden. Bijvoorbeeld op het voormalige kazerneterrein of het weinig gebruikte terrein van Rijkswaterstaat, of de koppen van de Strandboulevard of langs de Paviljoensweg, of Nieuwlandseduinweg, of Rechtestraat richting strand, of ...? Of verplaats de voetbalvelden aan de Dirk v.d. Burgweg/ Rondgang en richt die in voor seizoenskamperen, of ...?

7) Durf een experiment aan te gaan. Bouw samen met Boskalis/Swietelesky een groot plateau boven het laatste stukje Hoekse Lijn. En richt dat in als nieuw kampeerterrein met groen en kunstzinnige zonnepaneelbomen voor wat schaduw.

8) Geef Hoekse ondernemers de kans om inventief het beheer van de campings op te pakken. Alle nieuw in te richten terreinen moeten (nagenoeg) energieneutraal worden.

Notitie Solar Carports op het Recreatieterrein Wierstraat Hoek van Holland

1. Inleiding en vraagstelling

GroenLeven Zonne-energie heeft op verzoek van de werkgroep 'Zon Aan Zee' (i.o.) gekeken naar kansen voor het opwekken van duurzame energie middels het overkappen van de parkeerplaatsen met zonnecarports op het recreatieterrein - de Houten Kampeerstad - in Hoek van Holland.

GroenLeven ontwikkelt door heel Nederland grootschalige installaties voor zonne-energie op daken, grond, water, kassen, bedrijventerreinen, parkeerplaatsen (o.a. bij de TT Assen en diverse vakantieparken)

De zonnecarports die door GroenLeven worden gebouwd, zijn stormvast, vandalismebestendig (hufferpoof) en onderhoudsarm. Laadapparatuur voor DC-laden kan complementair worden geleverd.

2. Aantal parkeerplaatsen en capaciteit installatie

Recreatiepark Hoek van Holland is circa 35 hectare groot, met ongeveer 900 huisjes, ongeveer 200 stacaravans, een 100 tot 150 passantenplaatsen en circa 840 parkeerplaatsen. Omdat een deel daarvan in de schaduw van hoge bomen ligt, zijn er naar schatting circa 700 stuks geschikt voor overkapping met zonnecarports.

**Daar zou een capaciteit kunnen worden geïnstalleerd van circa 2 mWp.*

Met dit vermogen kan jaarlijks ruim 2.000.000 kWh aan elektriciteit worden opgewekt.*

Gezien de ligging nabij zee en het hoge aantal zonne-uren zou de opbrengst in de toekomst ruim boven de 2.000.000 kWh kunnen uitkomen. Voldoende om het park zelf en (een deel van) de aangrenzende woonwijk energieneutraal te maken. Plaatsing van zonnepanelen op ca. 600 huisjes is hierin nog niet meegerekend.

3. Businesscase op hoofdlijnen

Een exacte berekening van de investering kan pas worden gegeven na nader onderzoek. Op grond van de omvang van het project en uitgaande van een gemiddelde fundering zal de totale investering indicatief € 1.800.000,-- bedragen. De totale jaarlijkse exploitatiekosten worden geraamd op € 100.000,-- , dit is inclusief de afschrijvingen en rentelasten.

Voor dit type installaties kan een aanvraag worden ingediend in het kader van de regeling SDE++. In jaar 15 t/m 25 zal de opbrengst bij de huidige stroomprijs naar verwachting € 110.000,-- bedragen. De prognoses op lange termijn laten een stijging van de elektriciteitsprijs zien. Het gemiddelde rendement over de gehele looptijd bedraagt (conservatief berekend) jaarlijks € 33.000,--, een IR van ca. 2 %. Alle bedragen zijn indicatief en excl. btw. Toevoeging van elektrische laadpunten kan nog veel meer opleveren. Stel dat over 5 jaar 20% van het wagenpark van de gebruikers (200 auto's) elektrisch wordt aangedreven en die auto's op jaarbasis op het recreatiepark 1000 kWh laden (6000 km per auto) tegen een gemiddeld laadtarief van € 0,41, dan is de bruto opbrengst uit stroomverkoop ca. € 80.000,-- . Dit zijn dus extra inkomsten.

4. Overige voordelen.

Financiering van zonnepanelen en carports is relatief eenvoudig. De installaties lenen zich goed als onderdeel van een coöperatieve aanpak. Naast SDE++ kan mogelijk de postcodeoosregeling worden toegepast voor de mensen die in de directe omgeving wonen.

Het opwekken van zonnestroom draagt bij aan een duurzame uitstraling van het recreatiepark en laat zien dat eigenaar van het park en de bewoners serieus omgaan met duurzame energie.

Daarnaast werken de carports comfort verhogend omdat auto's in de schaduw kunnen worden geparkeerd en kunnen er vrij eenvoudig voorzieningen worden getroffen om regenwater op te vangen. Solarcarports kunnen een extra rendement bieden boven op de gewone stroomproductie en zijn een welkome energie aanvulling in de huidige ingezette energietransitie.

Noot: Deze notitie is geen aanbieding of offerte. Daarvoor zal nader onderzoek gedaan moeten worden o.a. naar bodemgesteldheid en aansluitfaciliteiten. GroenLeven is uiteraard bereid een nader uitgewerkt voorstel te maken.

De levensvisie van een man die in een zandkasteel woont (als ultieme vorm van zelfbeheer?)

Zandkastelen... We hebben er allemaal wel eens een gebouwd: klein of heel groot. Maar ook wel eens zo groot dat je er in zou kunnen wonen? Marcio Matolias (44) wel. Hij komt uit Brazilië en woont al 22 jaar van zijn leven in een zandkasteel. Hij heeft dan ook de toepasselijke bijnaam 'The King'.

Leven in een zandkasteel

'King' Marcio groeide op bij de Bay of Guanabara, vlakbij Rio de Janeiro. Het strand was altijd al een groot onderdeel van zijn leven. Omdat Marcio niet zoveel butlers heeft als onze Willem Alexander, moet hij zijn kasteel zelf onderhouden. Dit betekent dat hij zijn kasteel soms moet repareren of zelfs weer opnieuw moet bouwen na een flinke storm. Het enige nadeel is dat het soms te warm is om binnen te slapen, omdat het zand alle hitte vasthoudt.

King Marcio als toeristenattractie

Marcio is een heuse attractie geworden. Je kan samen met hem en zijn scepter op de foto en als je wil mag je ook even op zijn troon zitten. Zijn zandkasteel staat tegenwoordig op het Barra da Tijuca strand en staat vol met boeken, golfclubs en hengels. Marcio kan zich geen ander leven voorstellen.

Een wijze les

Marcio's verhaal inspireert. Soms kunnen we onszelf verliezen in alles wat we wel willen hebben en kopen. We worden bedolven met reclames en verwachtingen vanuit alles en iedereen. Andere mensen betalen een fortuin om bij het strand te wonen. "Ik heb geen rekeningen en ik heb een fantastisch leven!", aldus Marcio.

Als je Marcio's verhaal leert kennen, besef je weer eens dat het in het leven vooral gaat om gelukkig zijn. Hij laat je weer beseffen dat je zelfs met heel weinig al heel veel kan hebben!

ONZE POSITIEVE GEZONDHEID

Samenleven op Recreatieoord Hoek van Holland

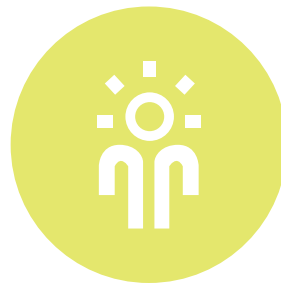
LICHAAMSFUNCTIES

MENTAAL
WELBEVINDEN

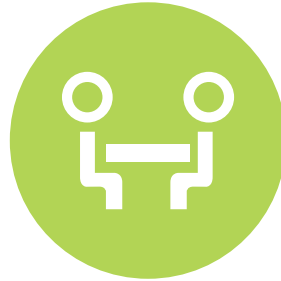
ZINGEVING

KWALITEIT
VAN LEVEN

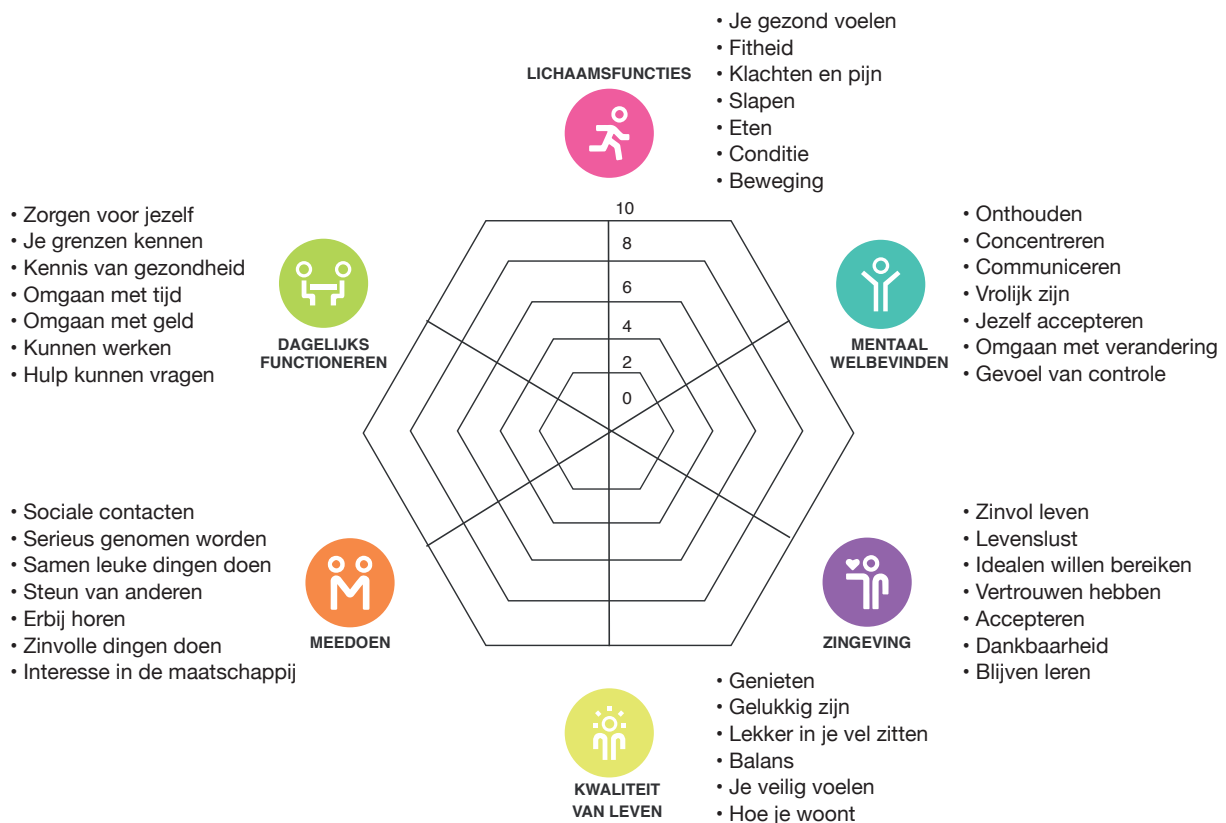
MEEDOEN

DAGELIJKS
FUNCTIONEREN

Mijn naam is Minke Themans, ik werk bij Veldacademie, een onderzoeksbureau dat werkt aan vraagstukken op het snijvlak van sociaal-ruimtelijke stadsontwikkeling. Zoals 'Gezonde Stad', 'Inclusieve Stad' en 'Rechtvaardige Stad'. Opgaven zijn gerelateerd aan stedelijke programma's zoals bijvoorbeeld 'Langer Thuis' en 'Sociale Veerkracht'.

Vandaag spreek ik in op het thema Gezondheid. Ik heb bewoners van het recreatieoord geïnterviewd, waarvan ik fragmenten met u zal delen. Daarnaast hebben bewoners het **'Model voor Positieve Gezondheid'** ingevuld, om zo hun gezondheidsbeleving in kaart te kunnen brengen.

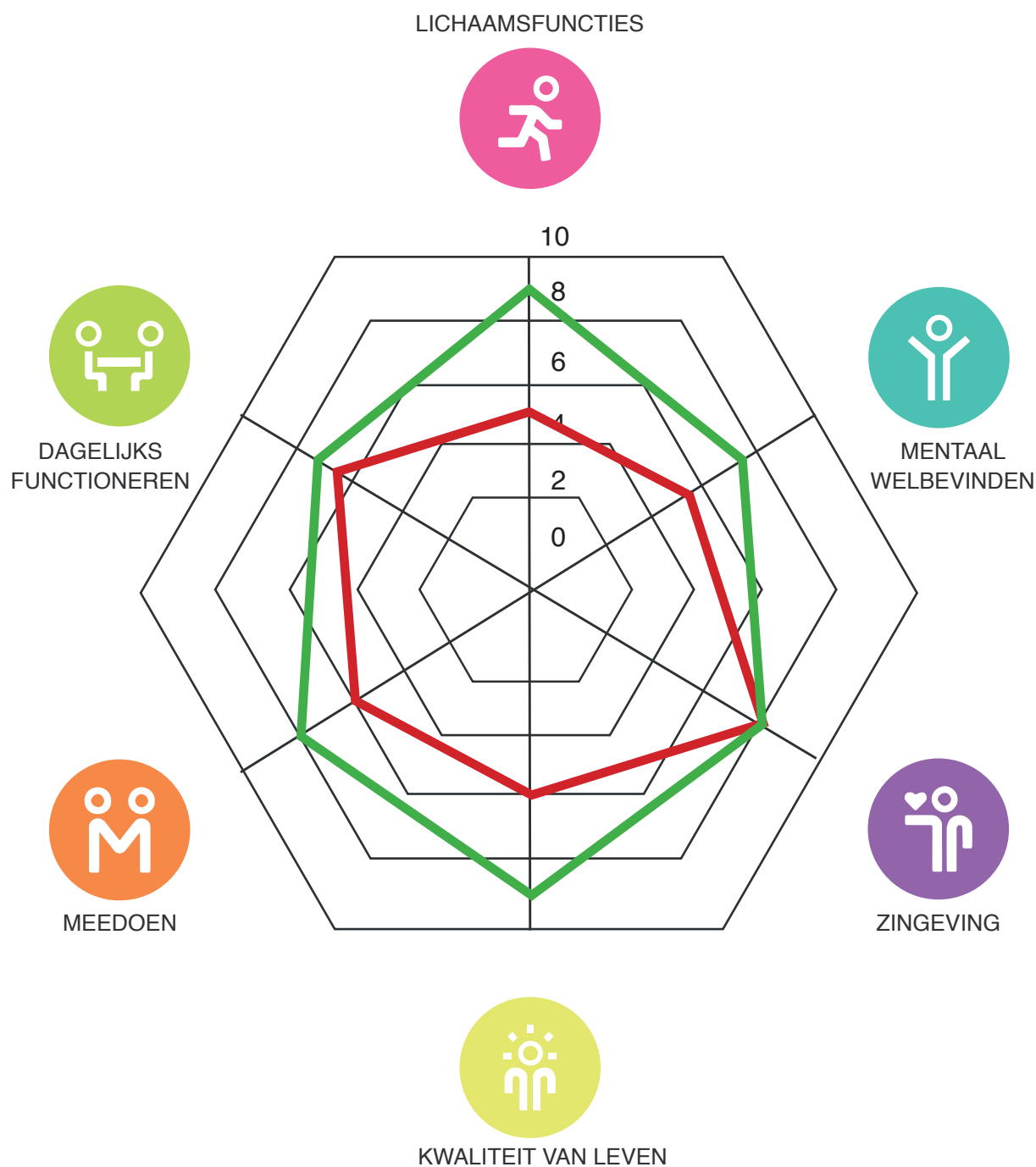
“Neem gezondheid niet als doel, maar als middel. De wijze waarop we ‘gezondheid’ definiëren, bepaalt in grote mate de manier waarop we met gezondheidszorg omgaan en het beleid van partijen als de overheid en zorgverzekeraars. Ik beveel aan om de brede opvatting over gezondheid te onderscheiden van de smalle, namelijk ‘gezondheid als afwezigheid van ziekte’. De brede opvatting is Positieve gezondheid, met zes dimensies.” Machteld Huber

De zes dimensies, naar formulering van Machteld Huber

Lichaamsfuncties	– Ik voel me gezond en fit.
Mentaal welbevinden	– Ik voel me vrolijk.
Zingeving	– Ik heb vertrouwen in mijn eigen toekomst.
Kwaliteit van leven	– Ik geniet van mijn leven.
Meedoen	– Ik heb goed contact met andere mensen.
Dagelijks functioneren	– Ik kan goed voor mezelf zorgen.

Het Model voor Positieve Gezondheid, is een tool dat ontwikkeld is i.s.m. het *Institute for Positive Health*. Het model geeft een bredere kijk op gezondheid. Door middel van deze brede benadering kan het vermogen van mensen om met fysieke, emotionele en sociale uitdagingen in het leven om te gaan, en de mate waarin mensen eigen regie kunnen voeren, in kaart gebracht worden.

1. Mieke, alleenstaande moeder van 43 jaar Zelfstandig ondernemer

Rood = ervaren gezondheid in de stad

Groen = ervaren gezondheid op het recreatieoord

Mieke, alleenstaande moeder van 43 jaar

Zelfstandig ondernemer

Voor Mieke voelt het recreatieoord als een 'warm bad', waar zij thuiskomt bij haar 'familie' en kan onthaasten.

Interviewfragmenten

"Iedere keer als ik met mijn zoontje Het Kamp op fiets, valt de spanning van mij af."

"Tegenover ons woont een yoga-docent, naast ons een klusser & huisarts. Verderop een gepensioneerd stel, een fotograaf & historicus, een weduwe, een box leraar & sportdocent We kennen elkaar allemaal. In de stad weet ik niet eens wie mijn burens zijn!"

"Hier maak je meer dan alleen een praatje met elkaar. Voor 'tante' Emma – mijn 82-jarige buurvrouw – neem ik boodschappen mee. Mijn buurvrouw van 75 geeft mijn plantjes water. Zij belde net om te vragen of ik wil kijken of ze haar gas heeft uitgedraaid."

"Mijn zoontje van zeven stapt trots op de fiets en haalt de broodjes, en als hij niet genoeg geld bij zich heeft mag hij dat later brengen. Ik pas op op de kinderen van de overkant. De combinatie van werk en gezin is soms lastig."

"Mijn zoontje speelt met vriendjes in het bos, in plaats van te gamen. 's avonds zitten ze allemaal om de vuurkorf. Als de hoofdjes van de jongste gaan knikkebollen is het bedtijd."

"Je zag net Jo weggaan, hij kwam onze geiser maken. Sinds hij in de ziektewet zit voelt hij zich eenzaam in de stad, maar op Het Kamp komt hij met zijn 'klus-scootmobiel' overal over de vloer."

Bevindingen

Het recreatieoord is voor Mieke een veilige omgeving. Het is een plek waar zij kan ontsnappen aan de 'ratrace' van het stadse leven. Er is ruimte voor haar zoon om te spelen (en te ontdekken). Er is een sterke gemeenschapszin, deze plek is inclusief. Gentrificatie lijkt hier nog maar mondjesmaat zijn intrede te hebben gedaan. Jong & oud, arm & rijk, hoog- & laagopgeleid zijn met elkaar verbonden. Er wordt niet gedebatteerd over mantelzorg of vrijwilligerswerk, dat is vanzelfsprekend.

2. Conny, 75-plus met astma

Rood = ervaren gezondheid in de stad

Groen = ervaren gezondheid op het recreatieoord

Conny, 75-plus met astma

Conny ervaart het recreatieoord als een plek, waarin men solidair is met elkaar en de natuur.

Interviewfragmenten

“Iedere winter speelde mijn astma op en dan liep ik piepend rond totdat ik met longontsteking in bed belande. Mijn dochter haalde dan mijn boodschappen, verder zag ik weinig mensen. De lucht in Rotterdam zit vol uitlaatgassen en dat kunnen mijn longen niet aan. Als kind ging ik zomers naar een koloniehuis aan zee, om aan te sterken. Met wel 100 kinderen marcheerden we door de duinen, weer of geen weer.”

“Sinds ik ook ‘s winters hier verblijf, heb ik geen longontsteking meer. Ik wandel veel en tijdens de winterstop loop ik als ‘winterwacht’ (het buurtpreventie-team) over Het Kamp. Problemen lossen we samen op, dat is overigens niet alleen in de winter zo.”

“Het is een bont gezelschap, bewoners van verschillende kom af, leeftijden en inkomens, iedereen hoort erbij. Hier kan ik letterlijk en figuurlijk vrij ademen, sterker nog ik geef inmiddels weer yogales. En ga nog lang niet met pensioen.”

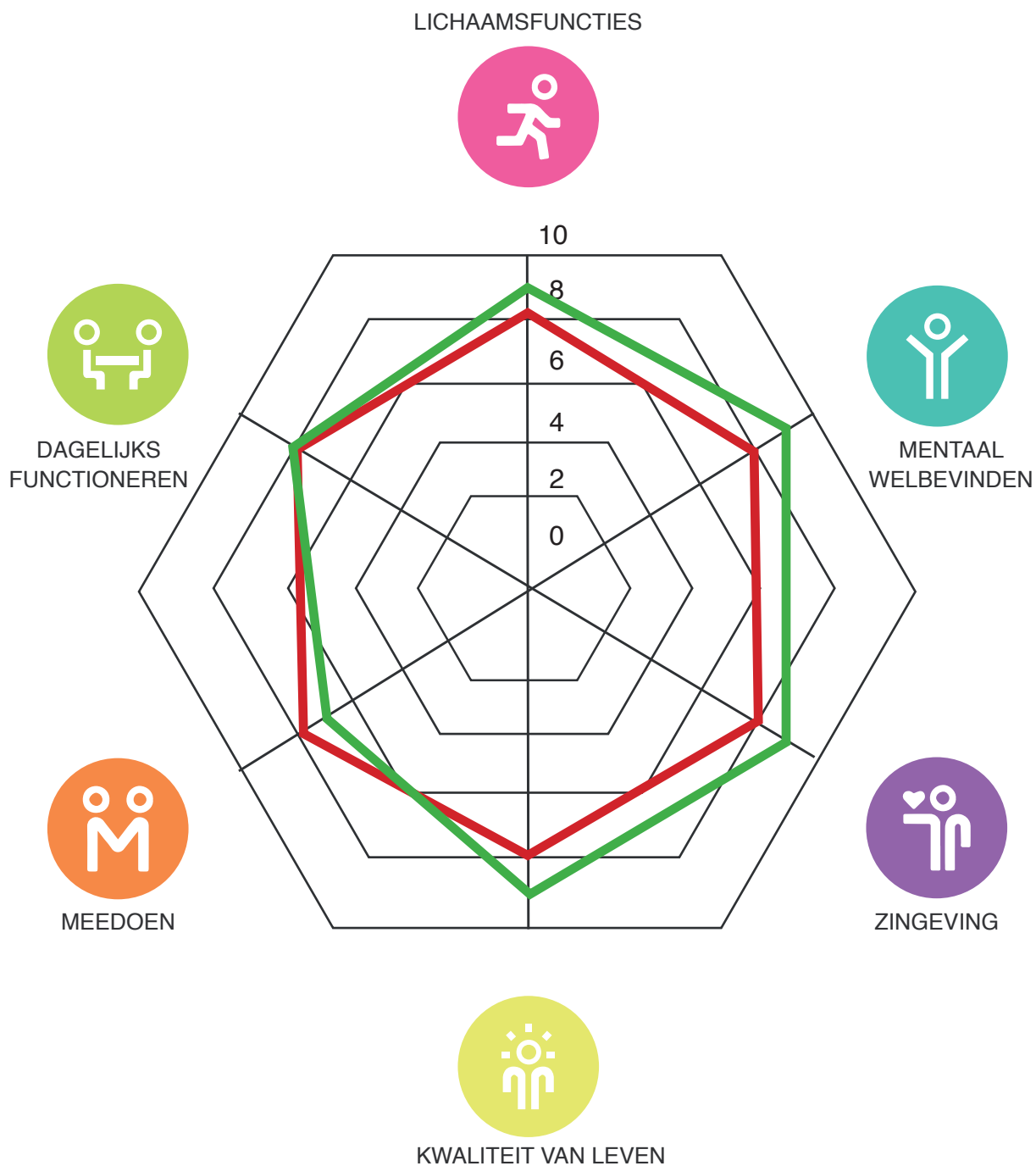
“Niet alleen ik gedij in deze omgeving, natuur maakt ons allemaal gelukkiger en gezonder. Je ziet het aan de bewoners als ze aankomen, na een paar uur is de stress van ze afgevallen.”

“Op Het Kamp kunnen kinderen veilig buitenspelen. Ik heb hier heel wat kinderen zien leren lopen en fietsen. Vervolgens slaan ze hun vleugels uit om de wereld te ontdekken. Prachtig is dat.”

Bevindingen

Conny voelt zich gezonder op het recreatieoord. Zij ervaart dat zij langer zelfstandig kan blijven wonen, van nut kan blijven voor de maatschappij en omringt is met mensen. Van eenzaamheid is hier geen sprake. De sociale cohesie is sterk. ‘Samen Gezond Ouder Worden’ is hier niet alleen een concept. Op het recreatieoord zijn programma’s zoals, ‘Langer Thuis’ of ‘Sociale Veerkracht’ niet nodig, het is er al!

3. Bob, 66 jaar en net met pensioen

Rood = ervaren gezondheid in de stad

Groen = ervaren gezondheid op het recreatieoord

Bob, 66 jaar en net met pensioen

Bob en zijn vrouw Truus hebben al 33 jaar een huisje op het recreatieoord, zij hebben mooie herinneringen aan deze plek en hopen nog veel nieuwe herinneringen met elkaar te maken.

Interviewfragmenten

“Wij zitten met veel plezier al ruim 30 jaar met een huisje op ‘de Hoek’. We wisten van het bestaan van recreatieoord niet eens af, totdat mijn zus een huisje had gekocht. Onze zoon was destijds 5, en wij woonden in een flatje 3 hoog aan een drukke straat. Dus buitenspelen kon niet. Toen wij een kans kregen om zelf een huisje te kopen, hebben we dat meteen gedaan. Wij hebben alle weekenden en vakanties daar met hem doorgebracht.”

“In de grote vakantie deelden wij zelfs onze vakantiedagen als ouders in ieder drie weken, zodat onze zoon zes weken met zijn vrienden op Het Kamp kon doorbrengen.”

“Je had er een jeugdhaven, daar waren stagiaires in de grote vakantie om de kinderen te amuseren. Zo had je iedere avond het ‘pyjama-kwartiertje’. De kinderen kwamen dan in hun pyjama naar verhalen luisteren.”

“Met warme dagen lagen wij met een groep vrienden op het strand en de kinderen konden dan heerlijk met elkaar spelen. Het was zelfs zo, dat als we vroeg naar het strand gingen, we koffie met een tompoes meenamen. En daar zaten we dan met z’n allen aan de koffie met gebak op het strand. Geweldig was dat. Vergeten doe je dat nooit.”

‘Onze zoon is nu 38 en heeft zelf twee kinderen en die gebruiken ook volop ons huisje. Nu ik, na jaren hard werken, met pensioen ben, kan ik hier doordeweeks van mijn kleinkinderen genieten. Mijn vrouw gaat volgend jaar ook met pensioen. Zij kijkt hier erg naar uit, zodat wij samen dagelijks van onze kleinkinderen en elkaar kunnen genieten.’

Bevindingen

Bob en Truus passen doordeweeks op hun kleinkinderen zodat hun zoon en schoondochter kunnen werken. Er zijn relatief veel bewoners op het recreatieoord die passen op hun kleinkinderen of juist mantelzorgen voor hun ouders. Het gaat hier verder dan alleen het zorgen voor je eigen familie, hier wordt ‘Goed Nabuurschap’ gebezigd, in woord en daad. Dit echtpaar geniet van de diversiteit van mensen op het Kamp. In hun flat in Prins Alexander wonen veel senioren, op het recreatieoord wonen ouderen en jongere generaties nog door elkaar. ‘Dat houdt je jong en je kunt je nuttig maken’, aldus Bob.

4. Carla, 35 jaar, moeder van 2 kinderen Verpleegkundige in ambulante GGZ

Rood = ervaren gezondheid in de stad

Groen = ervaren gezondheid op het recreatieoord

Carla, 35 jaar, moeder van 2 kinderen
Verpleegkundige in ambulante GGZ

Carla en haar man kochten vorig jaar een huisje op het recreatieoord omdat zij beide meer tijd buiten wilde doorbrengen met het gezin.

Interviewfragmenten

“We wilde meer buiten zijn met het gezin en we gunnen onze kinderen de vrijheid om over het park te fietsen met hun vriendjes. In onze wijk in Rotterdam is veel verkeer en daar kunnen ze niet vrij buiten spelen zonder toezicht van ouders.”

“We werden geattendeerd op een huisje dat al een tijd leeg stond. De eigenaar wilde het verkopen maar het had eerst een opknapbeurt nodig. We hebben samen het huisje opgeknapt en daarna gekocht. We kregen veel leuke reacties. ‘Villa Kakelbont wordt opgelapt.’”

“Het huisje staat er al lang. De vorige eigenaar kocht het voor zijn zwager. Die was gediagnostiseerd met kanker en heeft zijn laatste jaren hier in rust kunnen doorbrengen. In de winter, als het park dicht was, logeerde hij bij familie. Deze oplossing heeft hem en de familie veel opgeleverd.”

“Een dame op leeftijd, vertelde dat het huisje ooit van haar tante is geweest. Het zag er vroeger anders uit, maar ze wist nog precies te vertellen hoe het er toen had uit gezien. Ze vertelde honderduit over hoe het hier vroeger was.”

“Mijn collega, in de ambulante ouderen psychiatrie, had een echtpaar dat veel op het recreatieoord verbleef. Het was voor hen een plek om naar toe te gaan wanneer het ze te veel werd. De stress die zij in hun sociale huurwoning ervoerden, door bijvoorbeeld geluidsoverlast, viel na een dag op het recreatieoord van ze af.”

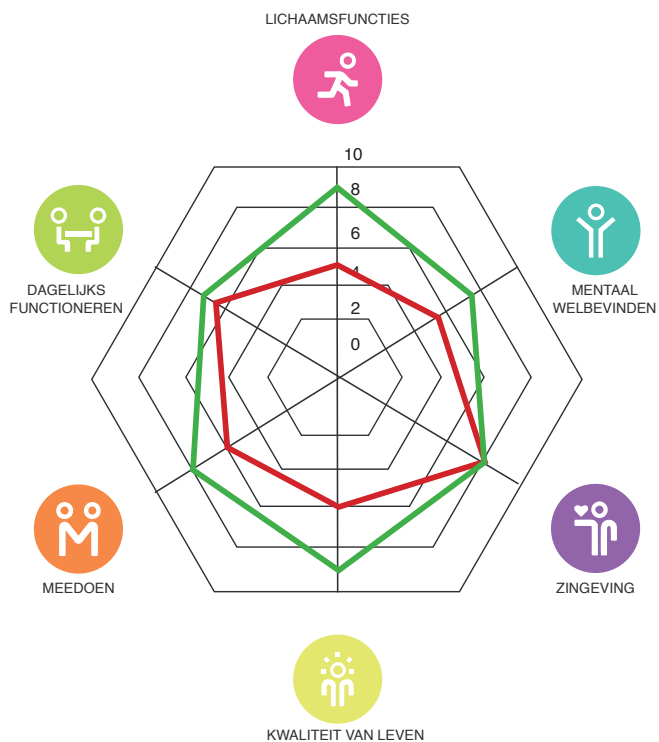
“‘De Hoek’ is niet alleen een plek voor vakantie. Het is voor veel mensen een plek om te ontstressen.” Er zijn ook zoveel ouderen die hebben uitgekeken naar hun pensioen en al hun energie en geld hebben geïnvesteerd in de Hoek.”

Bevindingen

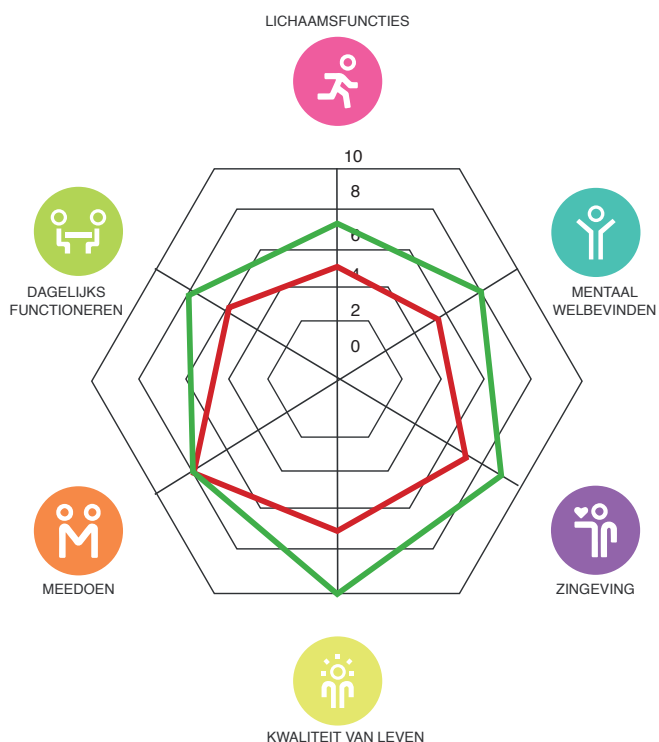
Carla ervaart het recreatieoord als een hechte gemeenschap waarmee je de sociale controle en veiligheid kan vergelijken met die van een klein dorp. Het tegengaan van ongewenste ontwikkelingen en situaties zoals onrechtmatige permanente bewoning, overlast, verloedering en ondermijnende criminaliteit is op het recreatieoord niet nodig. Dat bestaat daar simpelweg niet, volgens Carla omdat bewoners zich niet alleen verantwoordelijk voor hun huisje voelen, maar voor het hele park. Hier spreken mensen elkaar nog gewoon aan en worden problemen gezamenlijk opgelost.

Bijlage I: Modellen voor Positieve Gezondheid

5. Anne, alleenstaande vrouw van 69 jaar. Gepensioneerde IC verpleegkundige.
6. Jacqueline, 59 jaar. Vorig jaar een huisje voor haar dochter gekocht, zodat ze haar dochter en kleinkind vaker kan zien.
7. Sarah, 55 jaar, moeder van twee kinderen. Heeft sinds tienerjaren al rugklachten. Vorig jaar aan haar rug geopereerd.
8. Tine, 67 jaar, net met pensioen. Kwam als kind al op het kamp. Echte natuurliefhebber.
9. Monique, 53 jaar. Sociaal ondernemer. Lid van winterwacht (buurtpreventie-team).
10. Lieke, 67 jaar. Beeldend kunstenaar. Heeft graag mensen om zich heen.
11. Michael, 33 jaar. Docent op een christelijk gymnasium.
12. Manja, 27 jaar met 2 kleine kinderen. Welzijnswerker in Rotterdam.
13. Onno is 49 jaar en momenteel werkeloos. In 2019 heeft hij al zijn spaar geld in een nieuw huisje gestopt
14. Marc, 46 jaar, vader van twee kinderen. Is fervent wielrenner en hardloper.
15. Marie, 32 jaar. Onderzoeker aan de TU Delft. Wil ook graag moeder worden.
16. Jo, 61 jaar. Slecht ter been en rijdt in een scootmobiel. Is de 'Kampklusser'.
17. Timo, 9 jaar. 17. Leeft in een samengesteld gezin. Nieuw op Het Kamp.
18. Puk, een jongen van 12 jaar. Gediagnosticeerd met ADHD.
19. Manne, 7 jaar. Wil graag brandweerman en hulp sherrif worden.
20. Jaap, 13 jaar. Een echte puber, zegt hij zelf.
21. Nick, 14 jaar. Tweede jaar vakschool Rotterdam. Heeft net verkering met een meisje uit HvH.
22. Pieterneel, 10 jaar oud. Is gek op honden en paarden. Dit is haar eerste seizoen op Het Kamp.
23. Janick, 13 jaar. Wil thuis alleen maar gamen met zijn vrienden (volgens zijn moeder).
24. Ada, 15 jaar. Vierdeklasser op een VWO in Rotterdam en surft graag met haar vriendinnen.
25. Kees is 15 jaar. 25. MBO kader onderwijs. Hij en zijn skateboard zijn onafscheidelijk.
26. Pim is 12 jaar. Zit op het gymnasium. Een echte boekenwurm.

6. Jacqueline, 59 jaar
Vorig jaar een huisje voor haar dochter gekocht,
zodat ze dochter en kleinkind vaker kan zien

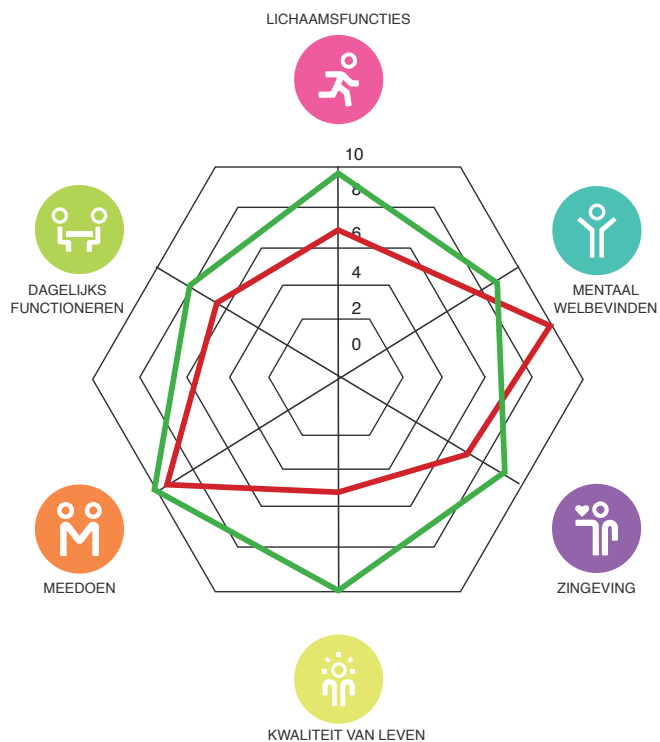

7. Sarah, 55 jaar, moeder van twee kinderen
Heeft sinds tienerjaren al rugklachten
Vorig jaar aan haar rug geopereerd

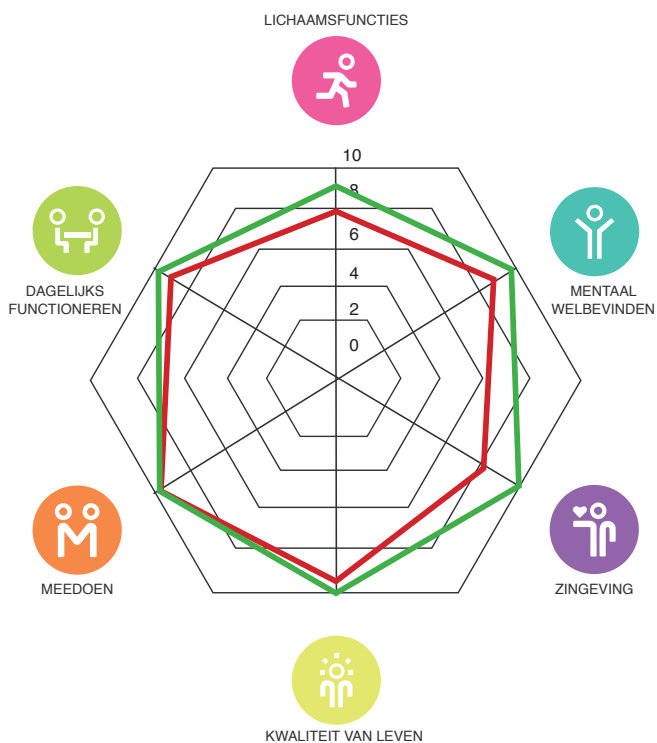

Rood = ervaren gezondheid in de stad

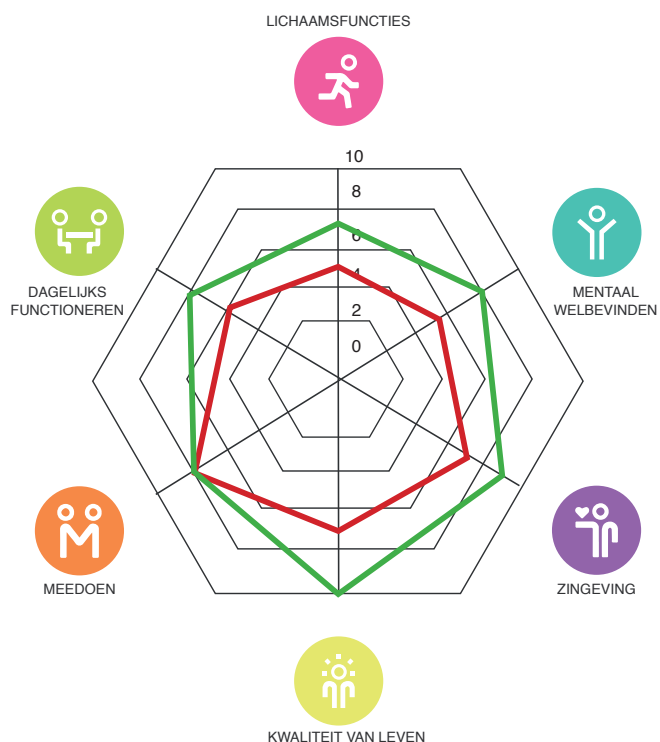
Groen = ervaren gezondheid op het recreatieoord

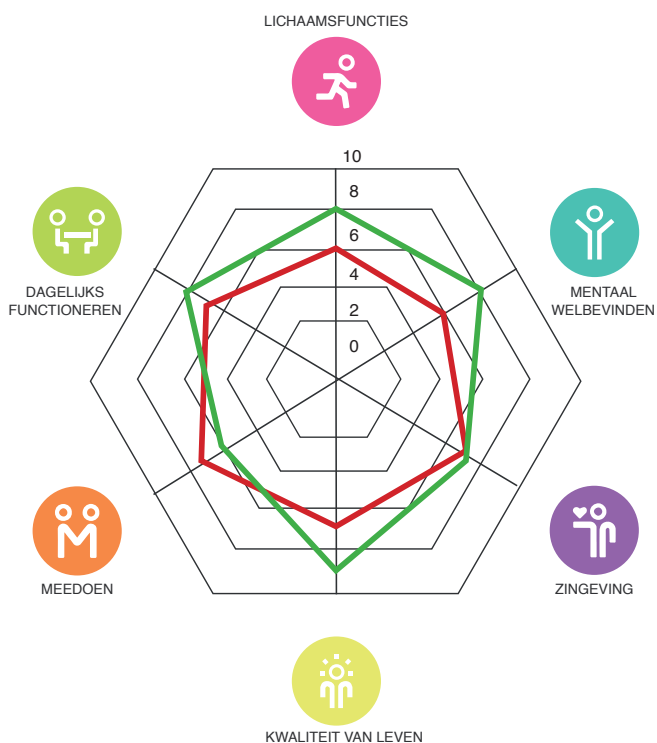
9. Monique, 53 jaar
Sociaal ondernemer
Lid van winterwacht (buurtpreventie-team)

10. Lieke, 67 jaar
Beeldend kunstenaar
Heeft graag mensen om zich heen

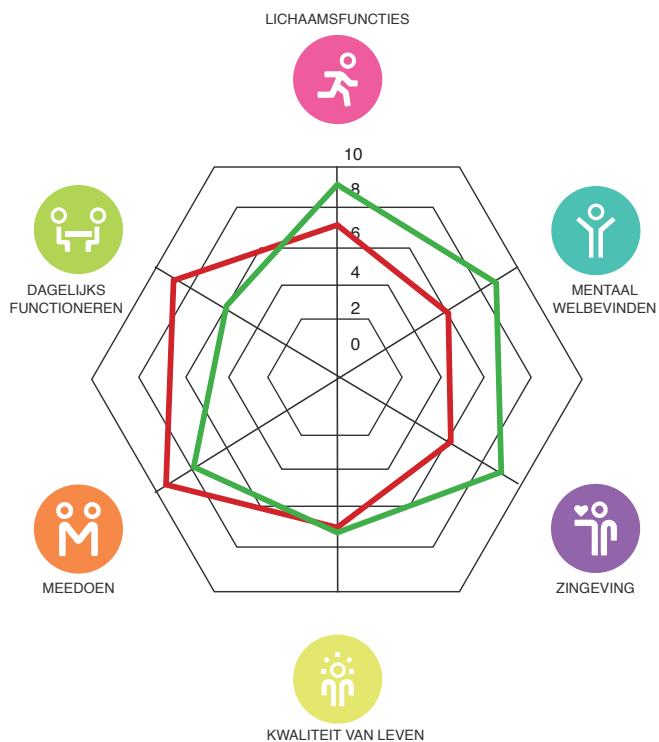
11. Michael, 33 jaar
Docent op een christelijk gymnasium

12. Manja, 27 jaar met 2 kleine kinderen
Welzijnswerker in Rotterdam

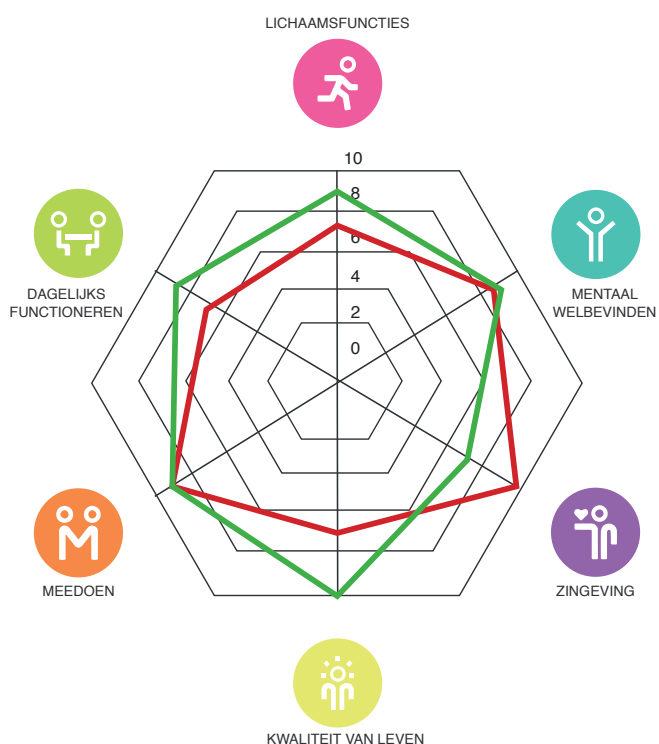
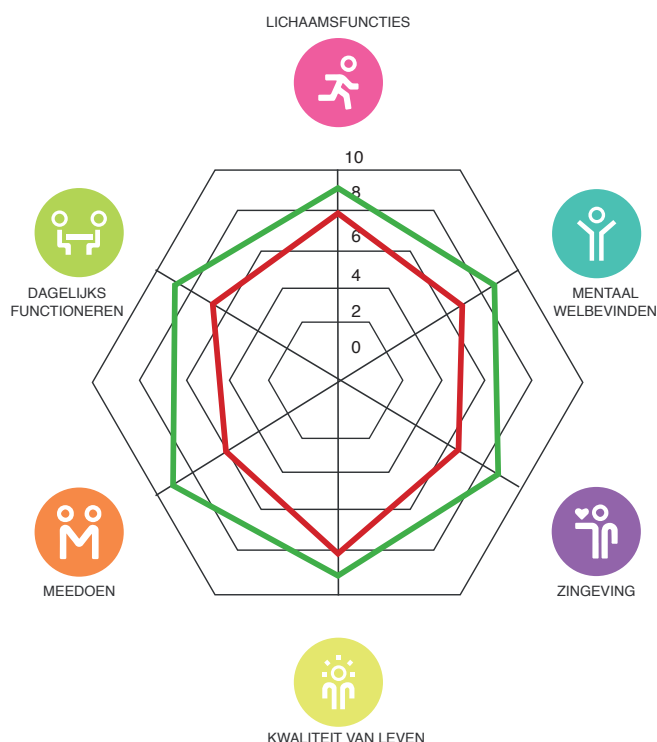
Rood = ervaren gezondheid in de stad

Groen = ervaren gezondheid op het recreatieoord

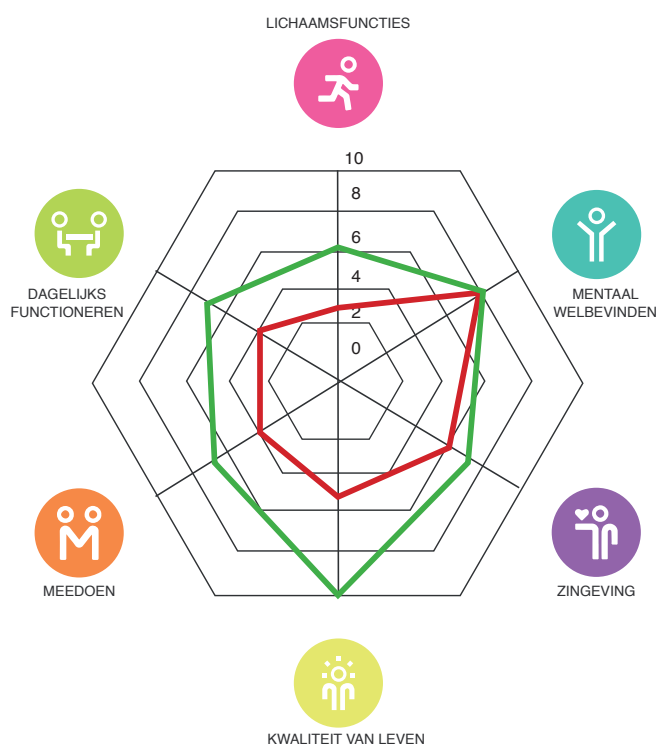
13. Onno is 49 jaar en momenteel werkeloos
In 2019 heeft hij al zijn spaar geld in een nieuw huisje gestopt

14. Marc, 46 jaar, vader van twee kinderen
Is fervent wielrenner en hardloper

15. Marie, 32 jaar
Onderzoeker aan de TU Delft
Wil ook graag moeder worden

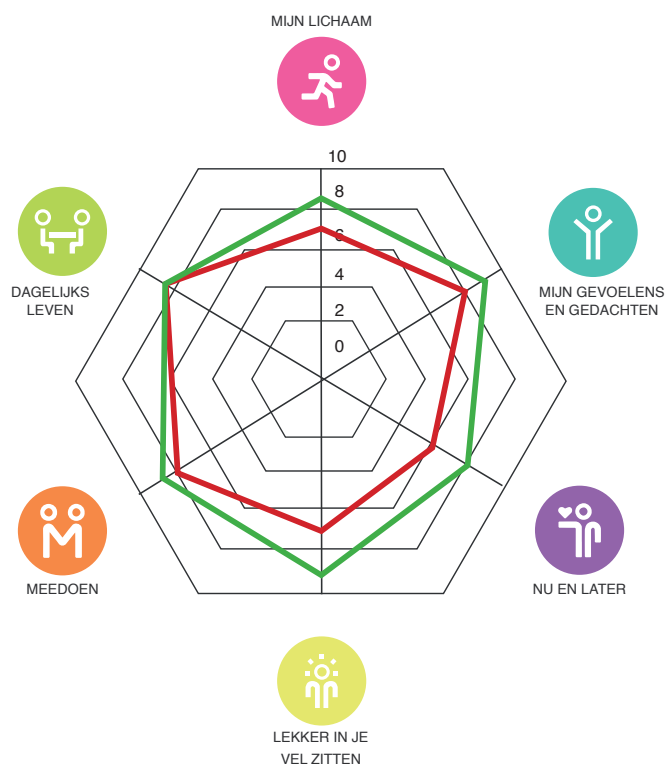
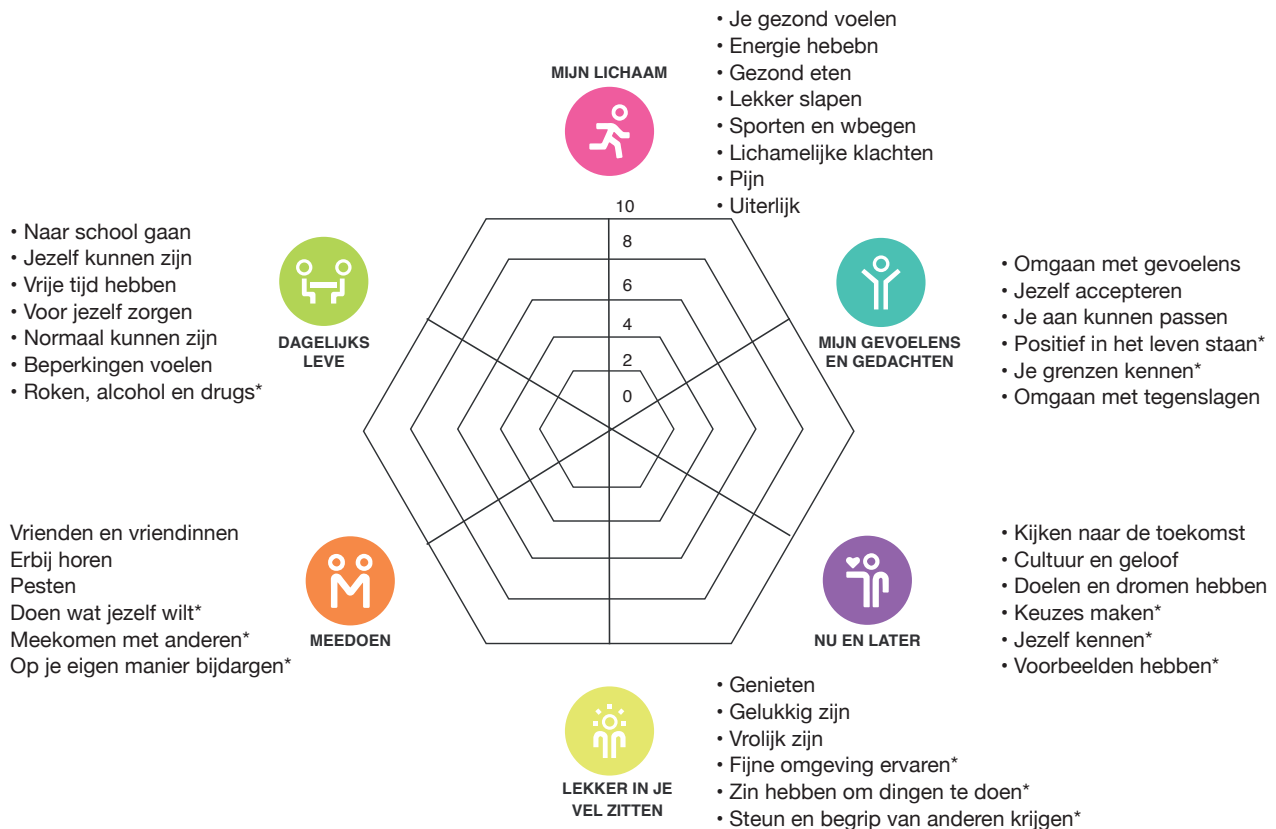
16. Jo, 61 jaar.
Slecht ter been en rijdt in een scootmobiel.
Is de 'Kampklusser'

Rood = ervaren gezondheid in de stad

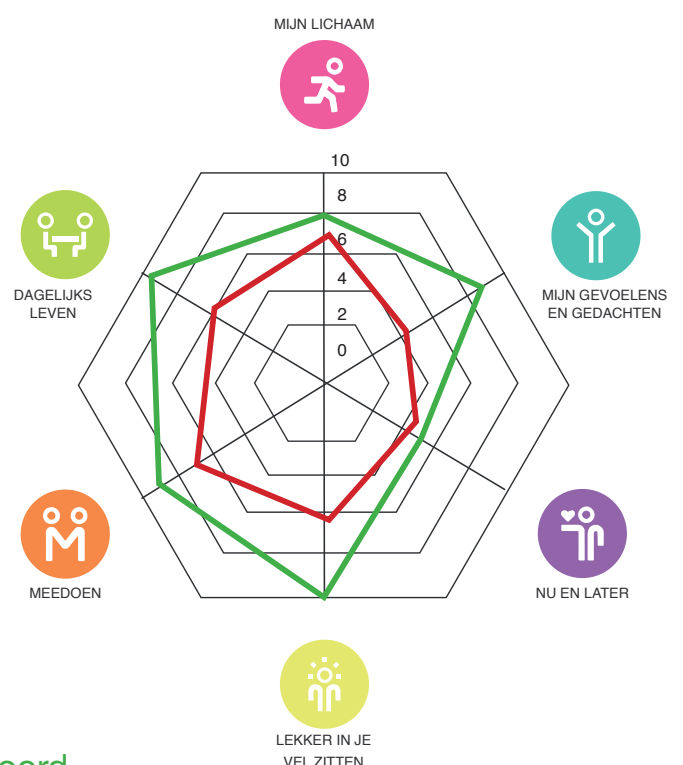
Groen = ervaren gezondheid op het recreatieoord

Voor kinderen van 8 tot 16 jaar worden andere formuleringen voor de zes dimensies gebruikt in het model.

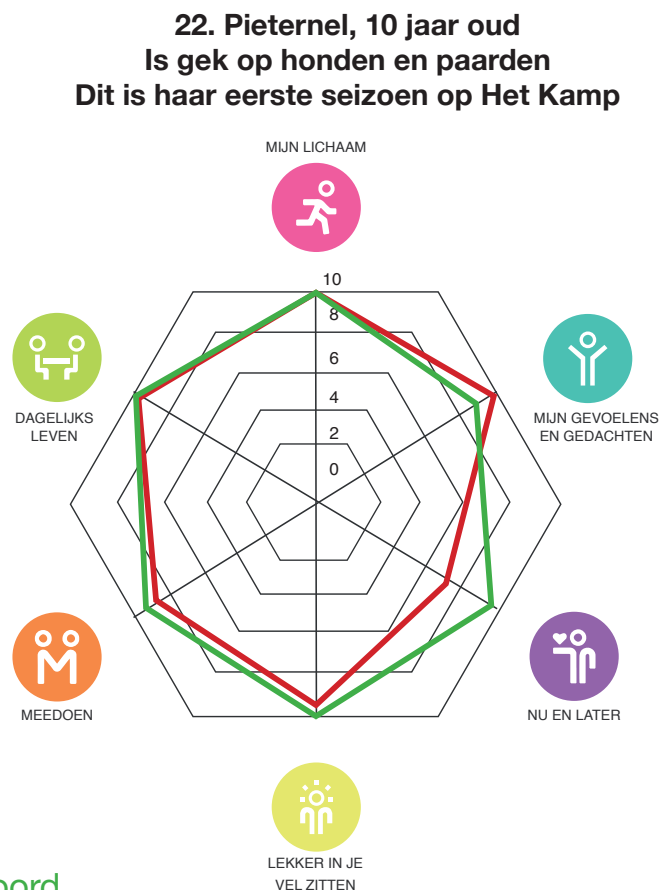
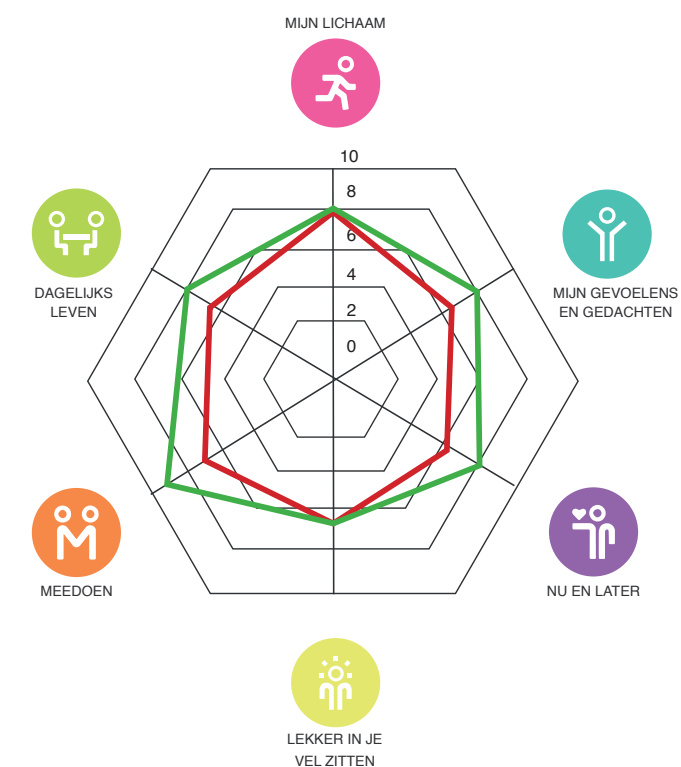
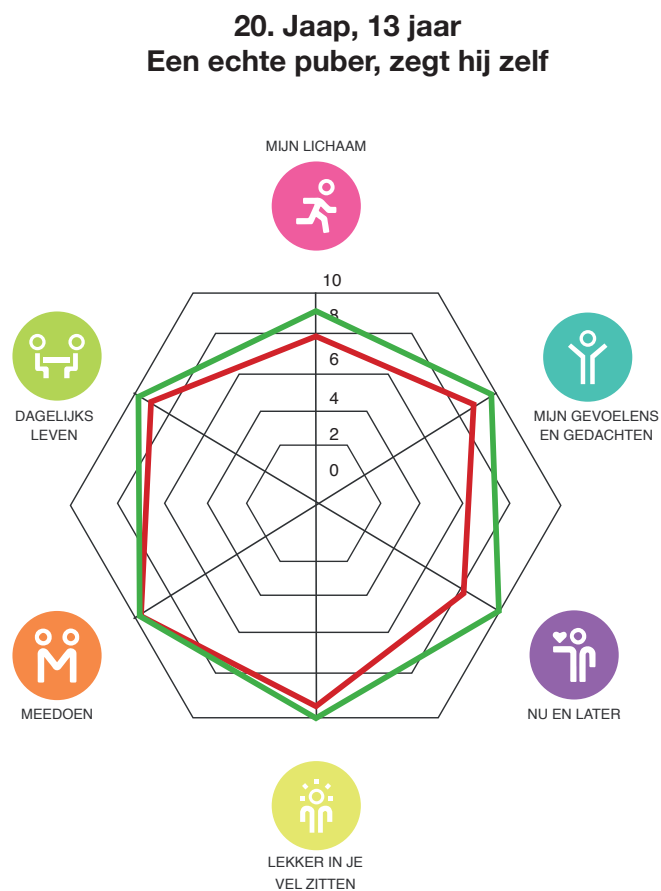
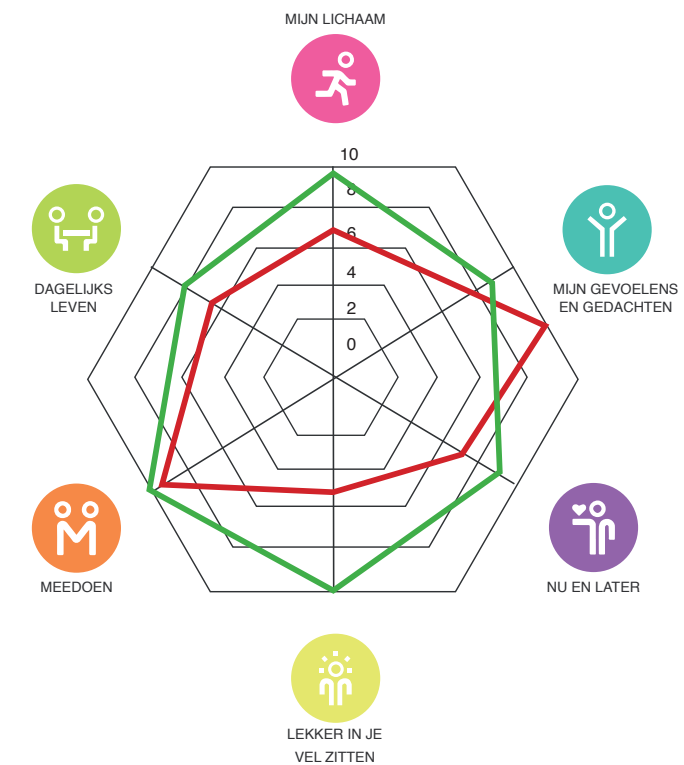
17. Timo, 9 jaar
Leeft in een samengesteld gezin
Nieuw op het kamp

18. Puk, een jongen van 12 jaar
Gediagnosticeerd met ADHD

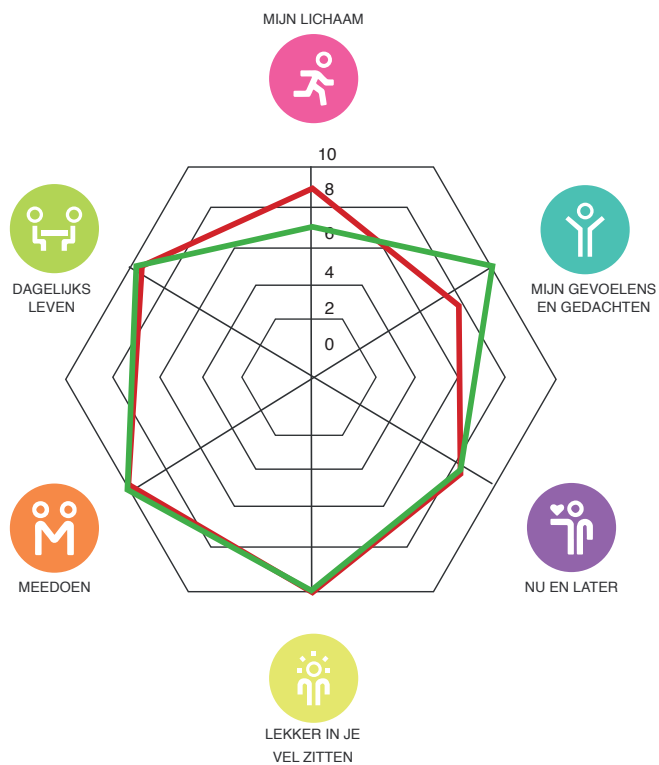
Rood = ervaren gezondheid in de stad

Groen = ervaren gezondheid op het recreatieoord

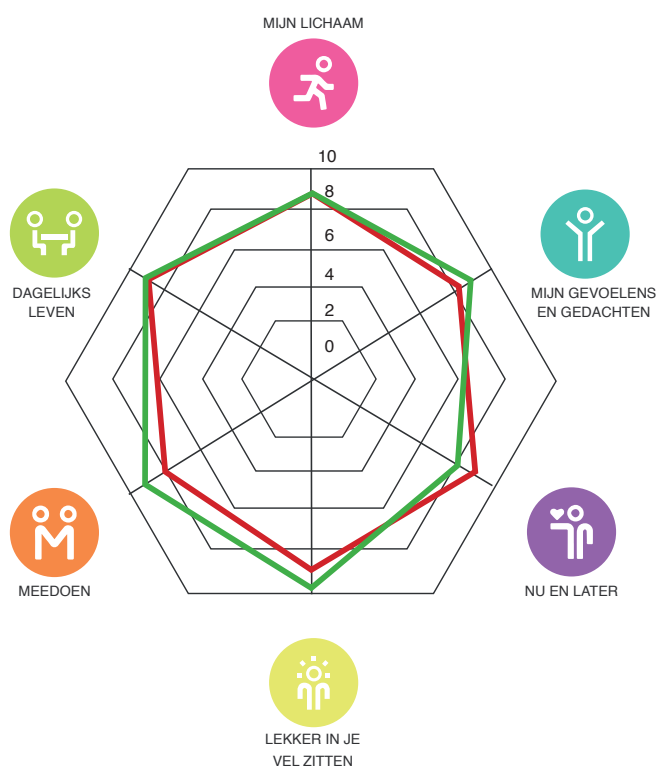

Rood = ervaren gezondheid in de stad

Groen = ervaren gezondheid op het recreatieoord

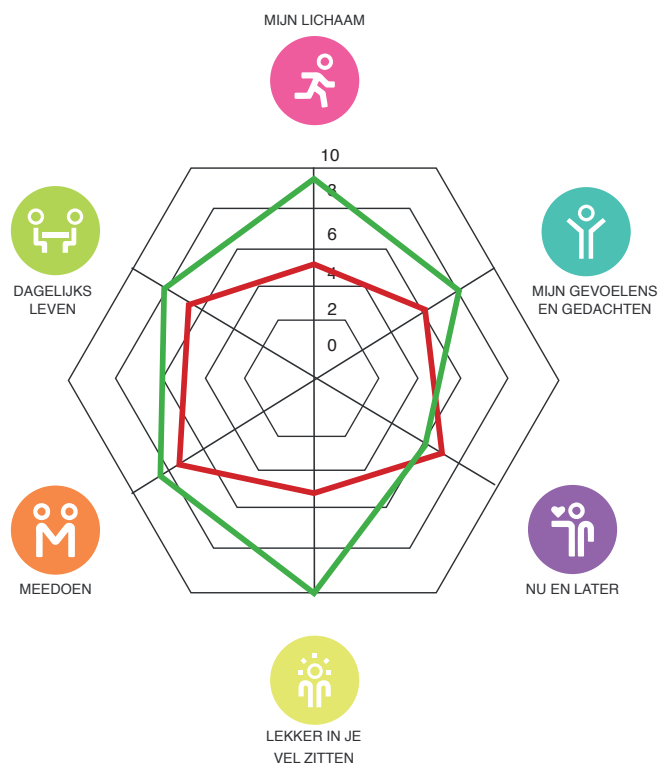

23. Janick, 13 jaar.
Wil thuis alleen maar gamen met zijn vrienden
(volgens zijn moeder)

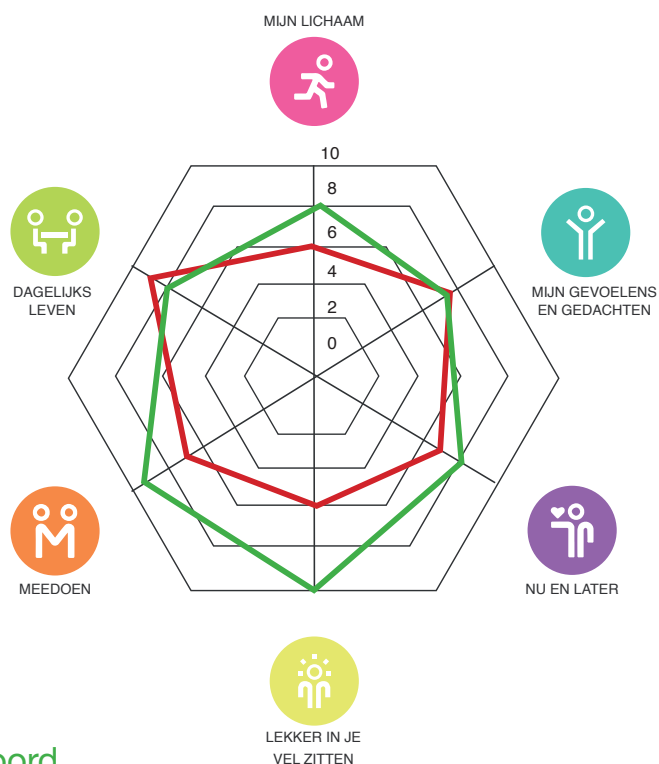

25. Kees is 15 jaar
MBO kader onderwijs
Hij en zijn skateboard zijn onafscheidelijk

24. Ada, 15 jaar
Vierdeklasser op een VWO in Rotterdam
en surft graag met haar vriendinnen

26. Pim is 12 jaar
Zit op het gymnasium
Een echte boekenwurm

Rood = ervaren gezondheid in de stad

Groen = ervaren gezondheid op het recreatieoord